Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΛΟΜΠΟΝΤΑΝ ΜΙΛΟΣΕΒΙΤΣ, ΣΤΙΣ 11 ΜΑΡΤΗ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΤΕΙ ΤΟΣΟ ΕΥΚΟΛΑ, ΟΣΟ ΕΛΠΙΖΟΥΝ ΟΙ ΗΠΑνθρωποι και ΤΑ ΕΥΡΩ-ΝΑΤΟΪΚΑ ΤΣΙΡΑΚΙΑ ΤΟΥΣ.

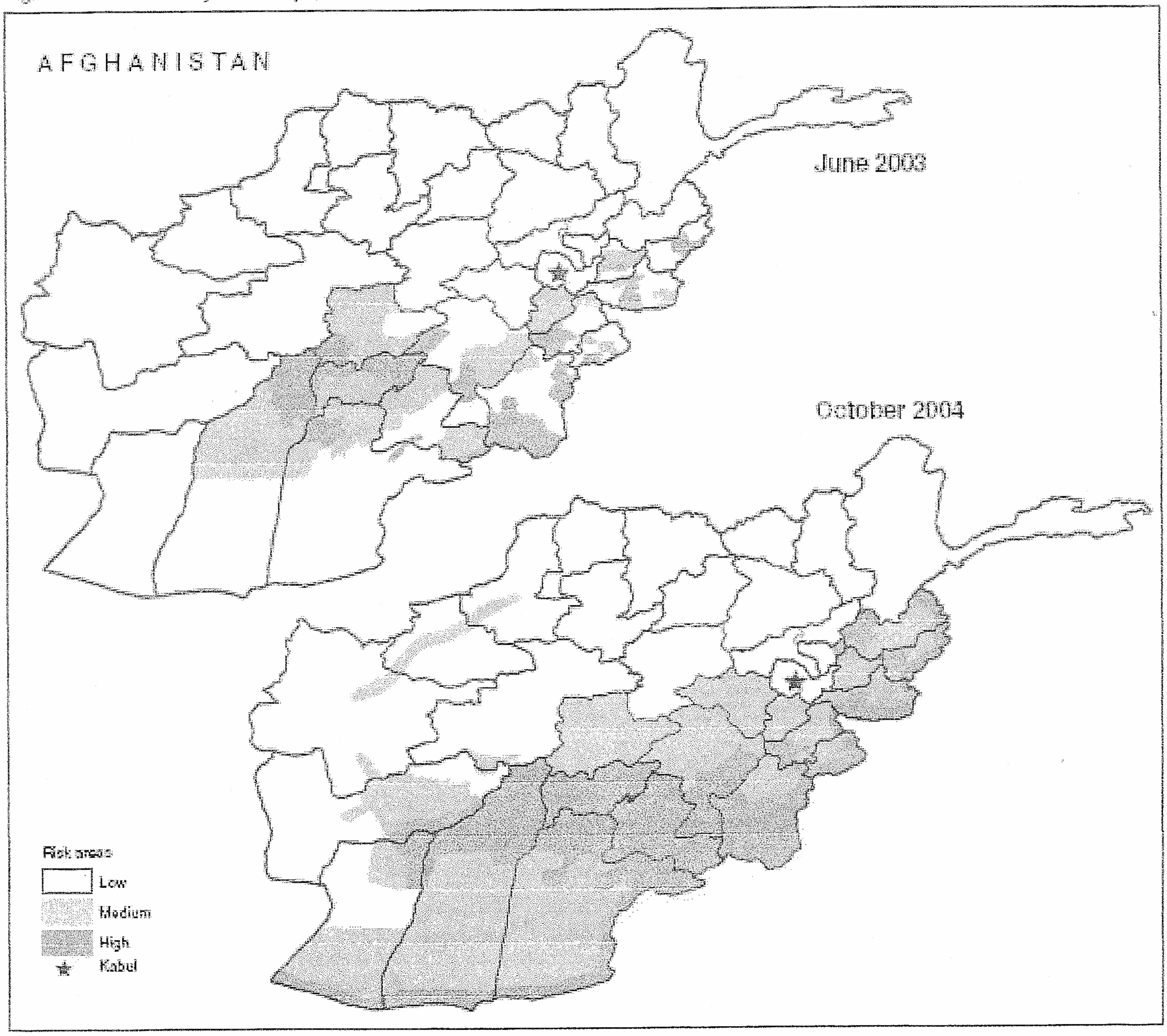
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΟΝΙΖΟΥΜΕ ΠΩΣ Η ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΑΝΤΑΜ ΧΟΥΣΕΪΝ ΘΑ ΕΠΙΣΠΕΥΣΕΙ, ΑΠΛΩΣ, ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΘΑΝΑΤΟ.

ΑΘΗΝΑ, 10 ΑΠΡΙΛΗ 2006 - τεύχος 279

ΜΠΑΛΑΝΤ, ΙΡΑΚ.- Θύματα των ΗΠΑνθρώπων. 15 Μάρτη 2006

Figure 16: UN Security Risk Maps, June 2003 and October 2004

Source: United Nations.

Note: As of June 2005, the total area designated as high or medium risk was approximately the same as in October 2004.

Έτσι, τουλάχιστον, εκτιμά την κατάσταση ο ΟΗΕ, όπως φαίνεται από τους δυο παραπάνω χάρτες, που απεικονίζουν τις περιοχές «χαμηλού» (άσπρες), «μέσου» (γκρι) και «υψηλού κινδύνου» (σκούρες γκρι) στο κατεχόμενο (από το 2002) Αφγανιστάν, όπως εμφανίζονταν τον Ιούνη του 2003 (ενάμισυ χρόνο μετά την εισβολή) και, δεκαέξη μήνες αργότερα, τον Οκτώβρη του 2004. Στις 28 του περασμένου Ιουνίου, το «Λογιστικό Γραφείο της Κυβέρνησης των ΗΠΑ» (U.S. Government Accountability Office) περιέλαβε τους χάρτες σε μελέτη του «για το κόστος του πολέμου στο Αφγανιστάν», την οποία υπέβαλε στο Κονγκρέσσο, σημειώνοντας πως «τον Ιούνιο του 2005 η κατάσταση ήταν περίπου η ίδια μ' εκείνην του Οκτωβρίου του 2004». Όποιος, ωστόσο, παρακολουθεί τις ειδήσεις διαπιστώνει πως η κατάσταση διαρκώς χειροτερεύει για τους ΗΠΑνθρώπους και τους συμμάχους τους (στους οποίους, βέβαια, συμπεριλαμβάνεται και η Ελλάδα).

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

Νέο σύστημα αστυνομικών ανακρίσεων στο Παντζάμπ... *Δεν χρειάζεται βέβαια περισσότερες διευκρινίσεις η γελοιογραφία της πακιστανικής Dawn. Κάποιοι παραλληλισμοί, ωστόσο, με όσα συμβαίνουν σ'άλλα σημεία του πλανήτη, πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητοι...*

ΒΕΛΓΙΟ - ΤΟΥΡΚΙΑ

24/1/2006 - Μέσα σε δρακόντεια μέτρα ασφαλείας άρχισε σήμερα στην Bruges του Βελγίου η δίκη 11 ατόμων τα οποία θεωρούνται μέλη του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος Μετώπου (Devrimci Halk Kurtuluş Partisi - Cephesi, DHKP-C), όπως έχει μετονομασθεί, εδώ και χρόνια, η γνωστότερη ως Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά) οργάνωση που αγωνίζεται και ένοπλα κατά του φασιστικού καθεστώτος της Τουρκίας και κατά του ιμπεριαλισμού. Πρέπει να σημειώσουμε πως η δράση του DHKP-C οδήγησε τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση να τού απονείμουν, εδώ και μερικά χρόνια, τον ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΤΙΤΛΟ της «διεθνούς τρομοκρατικής οργάνωσης». Κεντρική μορφή στην δίκη, η αγωνίστρια Fehriye Erdal, κατηγορούμενη ως εκτελέστρια του μεγαλοεπιχειρηματία Özdemir Sabancı (στις 9/1/1996). Θυμίζουμε πως η Fehriye συνελήφθη στο Βέλγιο (26/9/1999). Η τουρκική κυβέρνηση έσπευσε να ζητήσει την έκδοσή της, γεγονός που αποφεύχθηκε χάρη στην σθεναρή στάση της ίδιας (απεργία πείνας, τον Ιούλιο - Αύγουστο του 2000) και στην διεθνή επαναστατική αλληλεγγύη που πήρε σημαντικές διαστάσεις καθώς υπήρχαν έγκυρες πληροφορίες ότι η τουρκική ΜΙΤ (Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών) είχε εξαπολύσει τους πράκτορές της για να την απαγάγουν ή να την δολοφονήσουν (απειλή που, φυσικά, εξακολουθεί να υφίσταται).

25/1/2006 - Ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ζήτησε την ποινή της 10ετούς κάθειρξης για τον γραμματέα του DHKP-C, Dursun Karataş (δικάζεται ερήμην, ως αρχηγός της «τρομοκρατικής οργάνωσης», ποινή 5 ετών για την Fehriye Erdal, και ανάλογες ποινές για τους υπόλοιπους κατηγορούμενους.

Fehriye Erdal

Μέχρι τις **25/2/2006**, δεν είχε εκδοθεί η απόφαση. Ελπίζουμε πως η επαναστατική αλληλεγγύη θα υπερισχύσει και πως όλοι οι κατηγορούμενοι θα αθωωθούν, αν και η δουλική στάση των Βρυξελλών απέναντι στην Ουάσινγκτον είναι δεδομένη. Περιττεύει να πούμε πως η στάση που τηρούν τα δυτικοευρωπαϊκά ΜΜΕ (και, βέβαια, τα «επίσημα» ΜΜΕ της Τουρκίας) είναι - λίαν επιεικώς - αισχρή. Στο διαδίκτυο ισχύει το ίδιο. Από τις 80.000 περίπου σελίδες που αναφέρονται στο θέμα, οι περισσότερες ανήκουν βέβαια σε επαναστατικές οργανώσεις απ' όλον τον κόσμο. Οι υπόλοιπες, ωστόσο (π.χ. cnnturk.com, πρακτορείο Anadolu, ιστοσελίδες τουρκικών και βελγικών δεξιών εφημερίδων), στάζουν κυριολεκτικά φαρμάκι. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε πως, στις 24/1/2006, το expatica.com (ένα υποτίθεται «πανευρωπαϊκό» διαδικτυακό πρακτορείο) μετέδιδε πως «DHKP-C σημαίνει 'Μαρξιστικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός'...». Έτσι, λοιπόν, δεν είναι απορίας άξιο που το expatica.com αποτελεί μιαν από τις κύριες πηγές των «ειδήσεων» που αναμεταδίδει το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Υπερπόντιας Αφαλείας (Overseas Security Advisory Council - OSAC) του Γραφείου Διπλωματικής Ασφαλείας του υπουργείου εξωτερικών των ΗΠΑ. Όσο για την Ελλάδα, σημειώνουμε πως το OSAC αντλεί τον τελευταίο καιρό τις «πληροφορίες» του, σχεδόν αποκλειστικά (σ' ό,τι αφορά τα ελληνικά ΜΜΕ), από τις ιστοσελίδες της αγγλόφωνης έκδοσης της «Καθημερινής» (http://www.kathimerini.com).

ΟΙ ΚΑΤΑΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΤΙΜΩΡΗΤΟΙ!

Προς τη Γενική Διοίκηση της Στρατοχωροφυλακής*

Αξιότιμε Διοικητά μου

Λέγομαι Χαλίλ Χοσάφ του Αχμέτ, γεννήθηκα το 1972 και είμαι εγγεγραμμένος στα μητρώα του χωριού Ακιντζί της περιοχής Νίκσαρ του Νομού Τόκατ. Πριν μπω στο θέμα μου σας εύχομαι υγεία και ευτυχία σε όλη τη διάρκεια της ζωής σας.
Διοικητά μου, εδώ και 4,5 χρόνια συμμετέχω ενεργά στις στρατιωτικές επιχειρήσεις ενάντια στις παράνομες οργανώσεις, TIKKO, DHKP-C, PKK, DABK, προκειμένου να τις εξοντώσουμε. Συνεργάστηκα με τη Διοίκηση του Συντάγματος της Στρατοχωροφυλακής για τη συλλογή πληροφοριών και για άλλου είδους ενέργειες. Π.χ. τον Αύγουστο του 1999 με εντολή της παραπάνω Διοίκησης έβαλα δηλητήριο στο φαγητό που έδωσα στα πέντε μέλη του PKK, όπως και συμμετείχα ως ένστολος στρατιώτης στις επιχειρήσεις.
Κατά τα χρόνια αυτά προσπάθησα να διευκολύνω τις επιχειρήσεις του στρατού, όπως για παράδειγμα στην επιχείρηση της 30ης Μαΐου 2000. Τότε είχα πληροφορήσει τον Ταγματάρχη της Στρατοχωροφυλακής, Ερτάν Καράτζα, και τον Συνταγματάρχη Γιουνούς Νεμπίογλου, ότι ο Σαμπαχαττίν Γιαβούζ μαζί με ακόμη τρία μέλη του DHKP-C θα κατέβαιναν στο χωριό. Στήσαμε ενέδρα σε δύο μέρη κατ' εντολή της Διοίκησης Στρατοχωροφυλακής και έγιναν συγκρούσεις κατά τις οποίες ένας από αυτούς σκοτώθηκε. Μετά από αυτό το γεγονός η Διοίκηση μου πρότεινε να εγκαταλείψω το χωριό και να εγκατασταθώ στην κωμόπολη Νίκσαρ. Όμως οι υποσχέσεις που μου δόθηκαν για την οικονομική κάλυψη όλων των αναγκών μου δεν εκπληρώθηκαν και έτσι εγώ προσπάθησα να αποδείξω ότι είμαι καθαρός...
Παρ' όλα αυτά ακόμη και τώρα εγώ συλλέγω πληροφορίες και τις μεταφέρω στη Διοίκηση. Π.χ. τις πρώτες μέρες του Ιανουαρίου 2001 μολονότι τρεις φορές τους ειδοποίησα ότι πρόκειται να κατέβουν οι αντάρτες στο χωριό και να παραμείνουν δύο μέρες, αυτοί όμως ξέφυγαν μέσα από τα χέρια των στρατιωτών. Ζητώ συγγνώμη από εσάς, αλλά βρίσκομαι σε αδιέξοδο, ξεκομμένος από την οικογένειά μου, και απομονωμένος από τον περίγυρό μου. Αναρωτιέμαι μήπως δεν βρίσκω καμιά συμπαράσταση επειδή είμαι αλεβίτης;
Περιμένω τις διαταγές σας και τις οδηγίες σας.
Σας χαιρετώ και σας φιλώ το χέρι.

Χαλίλ Χοσάφ

* Επιστολή του Χαλίλ Χοσάφ προς την Γενική Διοίκηση της Στρατοχωροφυλακής που στάλθηκε στις 9.2.2001

1. Τιμωρήσαμε με θάνατο τον καταδότη και δολοφόνο των επαναστατών, τον Χαλίλ Χοσάφ

Η παραπάνω επιστολή γράφτηκε από το συνεργάτη του φασισμού μετά τον εξοβελισμό του από τις παρακρατικές δυνάμεις με τις οποίες συνεργάστηκε και τις οποίες υπηρέτησε. Η παραπάνω επιστολή είναι ταυτόχρονα και ομολογία των αδικημάτων που διέπραξε και των υπηρεσιών που προσέφερε στο φασιστικό κράτος. Σύμφωνα με την ομολογία του, συνεργάτη των στρατιωτικών δυνάμεων τον έχρησε ο ταγματάρχης Ερτάν Καράτζα. Έτσι άρχισε να υπηρετεί τον φασισμό αποκαλύπτοντας τα ονόματα των ανταρτών και τα κρησφύγετά τους. Για κάθε επιχείρηση που συμμετείχε ή για κάθε πληροφορία που έδινε έπαιρνε 50 – 60 εκατομ. Λ.Τ. Υποτίθεται ότι ήταν «αλεβίτης – κληρικός», όμως οι πράξεις του δεν έχουν θέση στους αλεβίτες, αυτός είναι ξεπεσμός. Το να υπηρετήσεις τον φασισμό και να συμμετέχεις στις δολοφονικές επιχειρήσεις του είναι έξω από κάθε έννοια ανθρωπισμού.
Αφού αποκαλύφθηκε ότι είναι συνεργάτης του φασισμού, τον έστειλαν στην Ισταμπούλ όπου συνέχισε τις επαφές του με τις παρακρατικές δυνάμεις, οι οποίες πλέον δεν τον πήραν στα σοβαρά και τον πέταξαν σαν σκουπίδι, όπως συνέβη και με προηγούμενους καταδότες και συνεργάτες τους. Κατόπιν ασχολήθηκε με αρχαιοκαπηλεία, και εκμεταλλεύτηκε την θρησκευτική ταυτότητά του.
Συνελήφθη από τους μαχητές μας. Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης ομολόγησε και ο ίδιος τα αδικήματα που διέπραξε. Μας ανέφερε τα ονόματα όλων των συνεργατών του φασισμού στην περιοχή, τους οποίους προειδοποιούμε ότι πλέον γνωρίζουμε τα πάντα για τα αδικήματά τους. Τους καλούμε να παραδειγματιστούν από το τέλος που βρήκε ο Χαλίλ. Τους καλούμε να μην προσπαθούν να αποφύγουν τη λαϊκή δικαιοσύνη και να παραδοθούν στις δυνάμεις μας. Ο μόνος δρόμος γι' αυτούς είναι να ομολογήσουν δημόσια τα αδικήματα που διέπραξαν και να ζητήσουν συγγνώμη ενώπιον του λαού και του επαναστατικού κινήματος. Αν δεν ανταποκριθούν στο κάλεσμά μας θα λογοδοτήσουν και καμία δύναμη δεν θα μπορεί να τους προφυλάξει από τη λαϊκή δικαιοσύνη.
Σύμφωνα με την ομολογία του και το βάρος των αδικημάτων που διέπραξε, ο Χαλίλ Χοσάφ στις 14 Φεβρουαρίου τιμωρήθηκε με θάνατο και εκτελέστηκε στο πάρκο Τοπτσουλάρ της Ισταμπούλ όπου οι σύντροφοί μας άφησαν τη σημαία του Μετώπου μας και μία προκήρυξη. Από τα ΜΜΕ της Τουρκίας η είδηση της τιμωρία του μεταδόθηκε με το επώνυμο Ακγιουρέκ, το οποίο έλαβε όταν έφτασε στην Ισταμπούλ προκειμένου να μην αναγνωρίζεται.

2. Τιμωρήσαμε τον αστυνομικό Αλί Ριζά Τσακάλ, βασανιστή και δολοφόνο δύο συντρόφων μας.

Οι σύντροφοί μας Ντεβρίμ Μεχμέτ Έρογλου και Γιουκσέλ Γκιουνεϊσέλ, ήταν πολύ γνωστοί στο λαό της περιοχής Γκάζι της Ισταμπούλ με τη συμμετοχή τους στους λαϊκούς αγώνες. Στις 26 Ιουνίου του 1993, πυροβολήθηκαν και δολοφονήθηκαν από τους αστυνομικούς, μετά την κατάδοσή τους από τον Μεχμέτ Αλτουντζού που ήταν υποψήφιος του SHP. Τότε ο Διευθυντής Ασφαλείας της περιοχής έλεγε δημόσια «η επιτυχής επιχείρηση διήρκεσε 20-30 δευτερόλεπτα». Αφού οι σύντροφοί μας ήταν άοπλοι είναι σαφές ότι η επιχείρηση δεν θα μπορούσε να διαρκέσει περισσότερο.

Ο Αλί Ριζά Τσακάλ ήταν ένας από τους αστυνομικούς που δολοφόνησαν εν ψυχρώ τους δύο συντρόφους μας. Στα πτώματα των συντρόφων μας βρέθηκαν τα ίχνη του ποδοπατήματος των αστυνομικών μεταξύ των οποίων υπήρξε και ο αναφερόμενος. Ο Αλί Ριζά Τσακάλ περηφανευόταν στον περίγυρό του για τα κατορθώματά του «έχω συμμετάσχει σε δεκάδες τέτοιες επιχειρήσεις, και πραγματοποίησα δεκάδες ανακρίσεις κατά τις οποίες τους έκανα να ομολογήσουν». Για να τον επιβραβεύσουν τον τοποθέτησαν σε υπηρεσία με ευνοϊκότερες συνθήκες, στο Δικαστικό Μέγαρο. Στις 13 Φεβρουαρίου, 4 μ.μ. ο δολοφόνος – βασανιστής όταν επέστρεφε στο σπίτι του στην περιοχή Μπαϊράμπασα, πυροβολήθηκε από τους μαχητές μας. Βαριά τραυματισμένος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο. Αυτή τη φορά γλίτωσε αλλά θα είναι η τελευταία του.

Οι βασανιστές, οι δολοφόνοι, οι καταδότες και οι προδότες δεν θα αποφύγουν να λογοδοτήσουν.

Ζήτω η Λαϊκή Δικαιοσύνη

(Ανακοίνωση του DHKP-C)

ΤΙΜΩΡΗΣΑΜΕ ΜΕ ΘΑΝΑΤΟ ΕΝΑΝ ΕΧΘΡΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΕΝΑΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟ

Όνομα: Hakan Saraylioglu, Γεννημένος στα Αδάνα (1966)
Όλα όσα θα αναφερθούν παρακάτω, είναι μόνο ένα μέρος της ομολογίας του HAKAN SARAYLIOGLU. Στα χέρια μας βρίσκεται το πλήρες κείμενο της ομολογίας του. Ο πράκτορας H. SARAYLIOGLU, συνελήφθη και ανακρίθηκε από τους μαχητές μας. Λόγω της δράσης του, την οποία ο ίδιος ομολόγησε, στις 2 Φεβρουαρίου 06, τιμωρήθηκε με θάνατο και το πτώμα του πετάχτηκε στην βιομηχανική περιοχή IKITELLI.O Hakan Saraylioglu οργανώθηκε στις παρακρατικές δυνάμεις από τον Halit, έναν διπλωμάτη του τουρκικού προξενείου στην Γερμανία. Ενοικιάζει το γκαράζ του σπιτιού του στον FERHAT TABUR και σε δύο άγνωστούς του. Η μητέρα του βλέπει να φορτώνονται όπλα σε φορτηγά μέσα στο γκαράζ του σπιτιού της, και γι' αυτό απευθύνεται στην τουρκική πρεσβεία στην γερμανική πόλη KARLSRUHE . Εκεί, συνομιλεί με τον Halit, ο οποίος και την βεβαιώνει ότι η πρεσβεία είναι ενήμερη, ενώ παράλληλα της δίνει οδηγίες να μην μιλήσει πουθενά για τα όσα είδε. Το κράτος της Τουρκίας, με την ανοχή ή τη συνεργασία των γερμανικών αρχών, κάνει λαθρεμπόριο όπλων στην Γερμανία.Αργότερα, ο Saraylioglu φυλακίζεται, κατηγορούμενος για την πρόκληση επικίνδυνων σωματικών βλαβών. Με την παρέμβαση του διπλωμάτη Halit, ο Saraylioglu αποφυλακίζεται υπό την προϋπόθεση να επιστρέψει αμέσως στην Τουρκία. Με την επιστροφή του, διατηρεί τις επαφές του με το παρακράτος, δουλεύοντας κάτω από τις εντολές ενός αστυνομικού διευθυντή, του ISMET AYBEK.Προκάλυμμα της δράσης του είναι ένα μεταφραστικό γραφείο, το οποίο στην ουσία λειτουργεί ως κέντρο συλλογής πληροφοριών για την αστυνομία. Αφού έχει περάσει ένα δοκιμαστικό στάδιο, ο Saraylioglu κρίνεται κατάλληλος από τους ανώτερους του, προκειμένου να συμμετάσχει σε κάθε είδους (περισσότερο απαιτητικές) ενέργειες του παρακράτους.Το 1984, στέλνεται στην 189η διοίκηση πεζικού, παρακολουθεί ειδική εκπαίδευση σε ορειβατικές δυνάμεις καθώς και στην βάση LSE του NATO στην Σμύρνη. Επίσης, παρακολουθεί μαθήματα διαφόρων ξένων γλωσσών. Του χορηγείται πλαστή ταυτότητα (υπό το όνομα HASAN KARTAL) καθώς και πλαστό διπλωματικό διαβατήριο ώστε εύκολα να μπορεί να πηγαινοέρχεται στο εξωτερικό, συμμετέχοντας στις επιχειρήσεις του παρακράτους.Μπαίνει υπό την καθοδήγηση του στρατιωτικού GOKTAN DEMIR, ο οποίος βρίσκεται σήμερα στην Βοσνία-Ερζεγοβίνη σαν οικονομικός υπεύθυνος του εκεί στρατιωτικού τμήματος. Έρχεται σε επαφή με τον τότε υπαρχηγό της MIT (Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών) και σήμερα αστυνομικό διευθυντή Αδριανούπολης, HANEF AVCI . Έκτοτε ο Saraylioglu δουλεύει σαν δημόσιος υπάλληλος στη MIT.Ακολουθεί δεύτερη φάση εκπαίδευσης του στον χειρισμό όπλων, στην συλλογή πληροφοριών και στις τεχνικές ανάκρισης. Την περίοδο εκείνη δημιουργούνται ολιγομελείς (συνήθως 3-4 μέλη: ένας από την MIT, ένας από τις υπηρεσίες πληροφοριών του στρατού JITEM, ένας από την αστυνομία κτλ.) παρακρατικές ομάδες πολλαπλών καθηκόντων. Ο ίδιος ανήκει σε μια τετραμελή ομάδα υπό την επωνυμία «Αστυνομία Εθνικών Δυνάμεων» μαζί με τους KEMAL ASLAN, FATIH RUSTU OZGIRAY, KAZIM HOSGORDU.Μια από τις δουλειές τους είναι η στρατολόγηση νέων μελών στις υπηρεσίες του παρακράτους και η εύρεση πληροφοριοδοτών. Ακόμη συμμετέχει σε τουλάχιστον 14 επιχειρήσεις του παρακράτους, που περιλαμβάνουν δολοφονίες και «εξαφανίσεις» σε Τουρκία και Ευρώπη και εμπρησμό δασών στην Ελλάδα. Στην πόλη Αττάλεια, στην περιοχή Μαναβγάτ, συμμετέχει στην δολοφονία 3 μελών του PKK, και κατόπιν μαζί με τους συνεργούς του (ALIGUNGOR, HAKAN) ρίχνουν τα πτώματα στο υδροηλεκτρικό φράγμα της πόλης. Μετά από λίγο καιρό, έρχεται σε επαφή με τον αρχηγό, ABIDIN BILGIN, της οργάνωσης «Εστία Εθνικοφρόνων» (παρωνύμιο των «Γκρίζων Λύκων») στη Σμύρνη, και οργανώνουν τη δολοφονία 4 ατόμων (καταγόμενων από την κουρδική επαρχία Ντιγιαρμπακίρ) . Τα πτώματα των δολοφονημένων θάβονται σε απροσπέλαστη περιοχή που βρίσκεται υπό την ιδιοκτησία και τον έλεγχο του στρατού . Στα χρόνια '94-95 βρίσκεται στην Αλικαρνασσό (παράλια Αιγαίου), όπου μαζί με 3 άλλους πράκτορες της MIT που λέγονται Cengiz, Kaz?m και Ercan πηγαινοέρχονται στα ελληνικά νησιά προκειμένου να προκαλέσουν πυρκαγιές στα εκεί δάση. Επιστρέφει στην Κων/πολη, δουλεύει μαζί με τον επιλοχία της στρατο-χωροφυλακής Mustafa Bascavus, ο οποίος και του αναφέρει ότι στις ασκήσεις σκοποβολής ενίοτε χρησιμοποιούν και ζωντανούς στόχους, φέρνοντας ως παράδειγμα τον πυροβολισμό και τον φόνο του νεαρού ONDER BABAT, από το επαγγελματικό γραφείο στελέχους του MHP (Κόμμα Εθνικιστικής Δράσης –κόμμα «ομπρέλα» των «Γκρίζων Λύκων») .Όπως αναφέρει ο ίδιος ο Saraylioglu, συμμετέχει σε επιχειρήσεις που οργανώνονται από κοινού από τουρκικές, αμερικανικές (CIA), βρετανικές (MI-6) και γερμανικές (BND) μυστικές υπηρεσίες. Σε μια από αυτές τις δράσεις, μαζί με τον γερμανό πράκτορα HANS STENZEL, απαγάγουν και δολοφονούν τον Γιουγκοσλάβο JOACHIM. Δουλεύει με τρίμηνη σύμβαση προσωπικού στην βρετανική πρεσβεία στην Τουρκία, όπου ουσιαστικά λειτουργεί ως σύνδεσμος με τον βρετανό πράκτορα ALEX .
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ SARAYLIOGLU· Ismet AYBEK: Πρώην αστυνομικός διευθυντής . Μένει στα ειδικά φυλασσόμενα κτίρια του στρατού, στην περιοχή Sar?gazi της Κων/πολης. Υψηλά ιστάμενος, και οργανωτής παρακρατικών δράσεων.· Goktan

DEMIR: Αστυνομικός διευθυντής, υφιστάμενος του I.AYBEK.· Ayhan ILGI: Διευθυντής στην υπηρεσία πληροφοριών του στρατού JITEM, στην πόλη Αττάλεια.· Mustafa Bascavus: Αρχηγός ομάδας της JITEM, στην ίδια πόλη.· SEVDAG: Ιδιοκτήτης σχολής οδηγών στην Κων/πολη.· Atilla CAGLAK: Έμπορος χαλιών.· Hamza AYAN: Ιδιοκτήτης καζίνο. Έχει συχνές επαφές με τις παρακρατικές οργανώσεις.· EROL: Μένει στην περιοχή Dudullu της Ιστάνμπουλ και συμμετέχει στις παρακρατικές δράσεις.· Ali SINEK: Κατοικεί στην περιοχή Balat και συμμετέχει στις παρακρατικές δράσεις.· ARMAN: Έχει συνεργείο επισκευής ηλεκτρικών συσκευών στην περιοχή Ust Goztepe.· Ibrahim SAHIN: Έχει αντιπροσωπεία αυτοκινήτων στην περιοχή Kars?yaka της Σμύρνης.· Hasan TOKER: Δραστήριος στην περιοχή Manavgat. · Abidin BILGIN: Κατοικεί στην Σμύρνη. Ένα από τα ηγετικά στελέχη των «Γκρίζων Λύκων», συμμετέχει σε όλες τις δραστηριότητές τους.· Suleyman CANAVAR: Επιλοχίας στην JITEM· Ali GUNGOR: Στην περιοχή Side Ιδιοκτήτης αλυσίδας κοσμηματοπωλείων.· CIN MUSTAFA: Ιδιοκτήτης τηλεοπτικού σταθμού MRT, δημοτικός σύμβουλος στην Manavgat.· Mehmet Ali UNAL Συγγενής του δημάρχου της περιοχής Besiktas, χρησιμοποιεί το ψευδώνυμο KIRIK ιδιοκτήτης ξενοδοχείου στην Side. Δραστήριος και αρχηγός μιας παρακρατικής ομάδας.· Zeynel SENOL: Δήμαρχος της πόλης Manavgat, προερχόμενος από την Άγκυρα. Έχει επαφές με τα στελέχη των παρακρατικών ομάδων.· Kemal ASLAN: Είναι από την Καισαρεία, κατοικεί στην πόλη Icel . Δραστήριος και αρχηγός μιας παρακρατικής ομάδας .· Adnan SIMSIROGLU: Αντισυνταγματάρχης και υπεύθυνος στην JITEM.· ALEX: Δουλεύει σαν διπλωμάτης στην βρετανική πρεσβεία, είναι πράκτορας της MI-5. Συχνάζει στα εξής καφενεία και ξενοδοχεία : Cafe CROWN, GLORIA DEANS, ETAP MARMARA, HILTON RITZ CARTOON. · MARTIN: Είναι στο ίδιο επίπεδο με τον (20), πράκτορας της MI-6, δουλεύει στην βρετανική πρεσβεία επίσης.· SAMMY (ή STEAVEN): Δουλεύει στην αμερικανική πρεσβεία, πράκτορας της CIA. Σε όλους τους προηγούμενους (όπως και σε όλους τους συμμετέχοντες στις JITEM, MIT, Ozel Harp) οι μισθοί κατατίθενται την τράπεζα VAKIFLAR BANKASI. ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ · Γνωστή πρώην πρωθυπουργός TANSU CILLER · Συνταγματάρχης RAGIP ULUBAY· Συνταγματάρχης MUHITTIN FUSUNOGLU· Αντισυνταγματάρχης ADNAN SIMSIROGLU · Εισαγγελέας του Δικαστηρίου Κρατικής Ασφάλειας ALTAN SARI· KADRI BARUT· Οικογένεια που κατοικεί στην πόλη Iskenderun, γνωστή σε όλους με την ονομασία TARZANLAR (Οι «Ταρζάν») -· Μεταφορική εταιρεία ILKAY.

Κανένας εχθρός του λαού και κανένας παρακρατικός, δεν θα μείνει ατιμώρητος, δεν θα γλιτώσει από την λαϊκή δικαιοσύνη!

06/02/2006

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Από την δράση του DHKC

«Τεχνικές» κ.λπ. δυσκολίες μάς ανάγκασαν - δυστυχώς, όχι για πρώτη φορά - να καθυστερήσουμε και πάλι την κυκλοφορία αυτού του τεύχους. Το είχαμε προγραμματίσει αρχικά για τις 28 Φλεβάρη... Το αναβάλαμε για τις 20 Μάρτη, «επέτειο» των 3 χρόνων από την εισβολή της συμμορίας των ΗΠΑ στο Ιράκ... Το ξανα-αναβάλαμε για την 31 Μάρτη, αλλά και πάλι «δεν μάς έκατσε»...
Μια παλιά «δημοσιογραφική» (δική μας, από το πρώτο μας τεύχος, το 0, που κυκλοφόρησε στις 8/6/1986 και όχι του 1984, όπως έγραψε τον περασμένο Φλεβάρη η «Ελευθεροτυπία», γερνώντας μας κατά δυο χρόνια) παροιμία (ή, αν θέλετε, δικαιολογία) λέει : «Όταν κυνηγάς την επικαιρότητα και δεν την προλαβαίνεις, μην πολυ-ανησυχείς. Περίμενε. Θα επιστρέψει !».
«Φτηνή» δικαιολογία ; Ίσως. Μέχρι στιγμής, πάντως, έχει επαληθευθεί κάμποσες φορές, ενώ καμμιά φορά δεν έχει διαψευσθεί οριστικά. Πόσα πράγματα, που δεν προλάβαμε να πούμε - φερ' ειπείν - για την πριν το 1989 ψυχροπολεμική περίοδο, δεν ήρθε η κατάλληλη στιγμή να τα πούμε και να τα χρησιμοποιούσουμε για την ανάλυση και την βαθύτερη κατανόηση της σημερινής εποχής και πραγματικότητας, αλλά και για την πρακτική αντιμετώπισή της ;...
Εν πάση περιπτώσει, ζητούμε από τους αναγνώστες συγγνώμη για κάποιες, παρωχημένες κάπως (αποσιωπημένες, ωστόσο, από τα ΜΜΕ) ειδήσεις και για την μη-ταξινομημένη τους (χρονικά και θεματικά) παρουσίαση.

ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ (9/4/2006) ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ (ΙΤΑΛΙΚΗ και ΔΙΕΘΝΗΣ) ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝ ΘΑ ΒΓΕΙ Ο BERLUSCONI ή Ο PRODI... ΑΝ Η ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ, Μ' ΕΝΑ ΤΟΣΟ ΗΛΙΘΙΟ ΕΡΩΤΗΜΑ, ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ «ΠΟΛΙΚΟΠΟΙΗΣΗ», ΤΟΤΕ, ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑ «ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΙ» !!! *** Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ (ΝΕΤ 105,8), ΠΑΝΤΩΣ, ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ... ΡΑΔΙΟΜΑΡΑΘΩΝΙΟ ******* ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΗΛΙΘΙΑ ΗΤΑΝ, ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ, ΤΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΛΕΥΚΟΡΩΣΣΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΥΚΡΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ***** ΕΚΕΙ, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ, ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΚΑΠΟΙΑ ΡΙΓΗ (όχι, βέβαια, ενθουσιασμού) ΣΕ ΟΥΑΣΙΝΓΚΤΟΝ ΚΑΙ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ ***** Επιστρέφοντας, ωστόσο, στην Ιταλία, ένα άλλο ερώτημα - διαφορετικής φύσεως - έρχεται αυτόματα στα μυαλά και στα χείλη μας **: ΤΙ ΕΓΙΝΑΝ ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ «CENTRI SOCIALI», ΤΑ «ΑΤΕΝΕΙ» κ.λπ.** («Κοινωνικά Κέντρα», «Αθήναια», etc.), **ΠΟΥ ΠΡΙΝ ΔΥΟ ΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΒΑΛΑΝ ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ** (ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ) **ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ ; *** ΘΕΛΕΙ ΚΑΙ 'ΡΩΤΗΜΑ ; ΕΓΙΝΑΝ Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΟΙ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΟΙ** (με πλήρη επίγνωση του χαρακτηρισμού) **ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ. ΕΓΙΝΑΝ... ΟΝΕΙΡΟ ! ***** Βλέπετε, εκτός από οράματα, ενθουσιασμο, αυθορμησία και social forum, **Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΩΛΟΔΟΥΛΕΙΑ !!!** (Τουλάχιστον, τόση κωλοδουλειά, όση κάνουν οι αντεπαναστάτες για να την καταστείλουν)...

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ - ΗΠΑ

3/2/2006 - Απελαύνεται ο ναυτικός ακόλουθος της πρεσβείας των ΗΠΑ στο Καράκας, πλοίαρχος John Correa, κατηγορούμενος για διενέργεια κατασκοπείας σε βάρος της Βενεζουέλας.

ΗΠΑ - ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

4/2/2006 - Η Jeny Figueredo Frias, σύμβουλος της πρεσβείας της Βενεζουέλας στην Ουάσινγκτον, χαρακτηρίζετα «ανεπιθύμητη» από την κυβέρνηση των ΗΠΑ.

HARRY BELAFONTE

9/1/2006 - Η, γνωστή και μη εξαιρετέα, UNICEF, ανακοίνωσε σήμερα πως ο 78χρονος Τζαμαϊκανός τραγουδιστής και «πρεσβευτής καλής θέλησης», Harry Belafonte, «προέβη στις δηλώσεις (στις 4/1/2006) ως απλός πολίτης και όχι ως πρεσβευτής ή εκπρόσωπος της οργάνωσης του ΟΗΕ για τα παιδιά»... Τί δήλωσε ; Μα, απλά την αλήθεια : Ο BUSH ΕΙΝΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Και, πρόσθεσε, απευθυνόμενος στο πλήθος που τον χειροκροτούσε, στο πλευρό του Hugo Chávez Frías : Εκατομμύρια πραγματικοί Αμερικανοί υποστηρίζουν την σοσιαλιστική επανάσταση στην Βενεζουέλας.
21/1/2006 - Ο ίδιος Τζαμαϊκανός, μιλώντας, σε τηλεοπτικό κανάλι των ΗΠΑ, δηλώνει : «Το υπουργείο εσωτερικής ασφαλείας (homeland security) ; Μα, δεν είναι παρά η GESTAPO του καθεστώτος !».
Off the record, βασανιστές του Guantanamo, που θέλησαν να διατηρήσουν την ανωνυμία τους, δήλωσαν στο OSAC (που τούς ειδοποίησε σχετικά) : Ας όψεται το FBI, που τον άφησε να ξεφύγει το 1963, όταν διαδήλωνε για τα δικαιώματα των μαύρων. Όταν, με το καλό, μας τον φέρουν στο Camp Delta, να έρθετε οπωσδήποτε να τον ακούσετε, πώς θα τραγουδάει ο σκυλάραπας!

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ - ΙΡΑΝ

5/2/2006 - Η Δ.Ε.Α.Ε. αποφάσισε τελικά να παραπέμψει το Ιράν στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Όπως γράφαμε στο προηγούμενο τεύχος μας, Ρωσσία και Κίνα τήρησαν στάση χλιαρή έως ψυχρή επί του θέματος. Κι η Άνοιξη (κατάλληλη εποχή για στρατιωτικές επιχειρήσεις) πλησιάζει ! Αντίξοοι (για ΗΠΑνθρώπους ή Ισραηλινούς) παράγοντες (που ίσως τελικά οδηγήσουν σε αναβολή) : 1. Η ιρακινή αντίσταση που εμποδίζει την ελεύθερη κίνηση των στρατευμάτων των ΗΠΑ στην περιοχή και 2. Η παλαιστινιακή αντίσταση που απειλεί να πλήξει τα νώτα των Ισραηλινών την κατάλληλη στιγμή, εμφανιζόμενη ιδιαίτερα ισχυρή μετά την εκλογική νίκη της Χαμάς, *νίκη που πολλοί προέβλεπαν, αλλά κανείς δεν τολμούσε να προφητεύσει.*

ΙΡΑΝ - ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

6/2/2006 - Σε κεκλεισμένων των θυρών συνεδρίαση του Ανωτάτου Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας του Ιράν, ο Αλή Λαριτζανί φέρεται (κατά το ιρανικό πρακτορείο Φαρς) πως, μετά την απόφαση της ΔΕΑΕ, «αλλάζει το είδος των διπλωματικών δραστηριοτήτων» της Ισλαμικής Δημοκρατίας, αφού «η Ευρωπαϊκή Ένωση αποδεικνύεται ανίκανη να εκπληρώσει τα όσα διεκήρυσσαν οι διπλωματικοί της εκπρόσωποι». «Αν και το Ιράν είναι μια χώρα πλούσια σε απολιθωμένα καύσιμα (πετρέλαιο), τα αποθέματά μας είναι περιορισμένα και κάποια μέρα θα εξαντληθούν. Αν, επομένως, δεν σκεφθούμε το μέλλον από τώρα, όταν θα φτάσει η στιγμή δεν θα μπορούμε να έχουμε πυρηνική τεχνολογία... Προς το παρόν υπάρχουν δυο απόψεις για την παραγωγή πυρηνικών καυσίμων. Η μία απ' αυτές στηρίζεται σε μια παγκόσμια τράπεζα καυσίμων κι αυτήν ακριβώς την άποψη ακολουθούν οι Αμερικάνοι...». *Φυσικα, η άλλη άποψη είναι πως κάθε χώρα έχει το δικαίωμα να παραγάγει τα δικά της πυρηνικά καύσιμα, αρνούμενη την δημιουργία ενός ακόμη αποκλειστικού παγκοσμίου ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ, ελεγχομένου από τις ΗΠΑ.*

ΠΑΚΙΣΤΑΝ - ΣΑΡΙΑ

26/1/2006 - Δικαστήριο της Πεσαβάρ καταδικάζει κατηγορούμενο για κλοπή σε... ακρωτηρισμό (δεξί χέρι - αριστερό πόδι), σύμφωνα με το άρθρο 17(3) του διατάγματος «για τα αδικήματα κατά της περιουσίας» του 1979, το οποίο προβλέπει την επιβολή αυτής της ποινής. Επί πλέον, σύμφωνα με το άρθρο 412 του πακιστανικού ποινικού κώδικα, ο καταδικασμένος θα πρέπει να εκτίσει ποινή 5ετούς φυλάκισης και να καταβάλει 30.000 ρουπίες ως χρηματική ποινή (αλλοιώς θα μείνει στην φυλακή για 6 ακόμη μήνες). Η καταδίκη θα πρέπει, πάντως, να επικυρωθεί απ' το ανώτατο θρησκευτικό δικαστήριο της χώρας, αλλοιώς η ποινή δεν θα εκτελεσθεί. *Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας πως πρόσφατα ο αρχι-ΗΠΑνθρωπος Bush, με «εκτελεστική διαταγή», αναγνώρισε πως «η κατάσταση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Πακιστάν είναι απαράδεκτη, αλλά, αφού συμμετέχει στον Πόλεμο κατά της Τρομοκρατίας, το εθνικό συμφέρον επιβάλει την συνέχιση της αμερικανικής βοήθειας προς τις ένοπλες δυνάμεις και τα σώματα ασφαλείας αυτής της χώρας...».* ***Προκαλούμε, πάντως, τους υποστηρικτές της θεωρίας περί «δικτατορίας του Σαντάμ» να μάς πουν αν στο Ιράκ του Χουσεΐν ίσχυε η Σαρία.***

ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

31/1/2006 - Μια άλλη οργάνωση, που έχει κι αυτή τιμηθεί ως «τρομοκρατική» από τις ΗΠΑ, ο Νέος Λαϊκός Στρατός, συνεχίζει τον πόλεμο ενάντια στον ιμπεριαλισμό στις μακρινές Φιλιππίνες. Αυτή τη φορά, οι αντάρτες επιτέθηκαν στις εγκαταστάσεις τηλεφωνικής εταιρείας, η οποία αφ' ενός διευκολύνει τις επικοινωνίες των κυβερνητικών και των αμερικάνικων δυνάμεων και αφ' ετέρου παρακολουθεί και υποκλέπτει (όπως κάθε σοβαρή και αξιοπρεπής τηλεφωνική εταιρεία...) τις επικοινωνίες του απλού κοσμάκη. Σύμφωνα με τα φιλο-ΗΠΑτζήδικα πρακτορεία «ειδήσεων», οι κυβερνητικές δυνάμεις επενέβησαν και σκότωσαν 18 άτομα «ύποπτα για την συμμετοχή τους στον Νέο Λαϊκό Στρατό». Η περίεργη αυτή διατύπωση - ανήκει στο ιταλικό ANSA - αποκαλύπτει μια τραγική αλήθεια : Υπό την καθοδήγηση των Αμερικανών στρατιωτικών συμβούλων, οι ένοπλες δυνάμεις της «φιλιππινέζικης» κυβέρνησης της Gloria Macapagal Arroyo (και όλων των αμερικανόδουλων κυβερνήσεων της χώρας) έχουν εξαπολύσει μιαν άνευ προηγουμένου εκστρατεία τρομοκράτησης του λαού, σκοτώνοντας άοπλους αγρότες, ψαράδες, εργάτες, φοιτητές, μαθητές, οι οποίοι - βέβαια - μη έχοντας άλλη διέξοδο, στρέφονται και επανδρώνουν τα αντάρτικα, τόσο τον ΝΛΣ (προσκείμενο στο παράνομο Κ.Κ. Φιλιππίνων), όσο και τις Ισλαμικές ένοπλες ομάδες του Αμπού Σαγιάφ.

ΡΩΣΣΙΑ - ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

23/1/2006 - «Έκπληκτο και ενοχλημένο» δηλώνει το βρεττανικό υπουργείο εξωτερικών από τις αποκαλύψεις αξιωματούχων της ФСБ (Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Πληροφοριών της Ρωσσίας), στην διάρκεια εκπομπής του τηλεοπτικού καναλιού Россия, σύμφωνα με τις οποίες «πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών του Ηνωμένου Βασιλείου διεξάγουν παράνομες επιχειρήσεις στο έδαφος της Ρωσσικής Ομοσπονδίας». (Πηγή : РИА-Новосты). Επιστροφή του «Ψυχρού Πολέμου» ; Μα, είναι φως-φανάρι ! Αν κάποιοι αναγνώστες δεν έχουν ακόμα πεισθεί απ' τα σχόλιά μας στα δημοσιευόμενα (εδώ και μήνες) «Έγγραφα Πενκόφσκι», δεν έχουν παρά να ρίξουν μια ματιά στις, δημοσιευμένες σ' όλες τις εφημερίδες του κόσμου, φωτογραφίες του μεταμφιεσμένου σε αθώα πέτρα μηχανισμού παρακολούθησης των συνομιλιών των Ρώσσων αξιωματούχων.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ - CIA

24/1/2006 - Εκτός από την Πολωνία, η Ρουμανία και η Βουλγαρία αντιμετωπίζουν κι αυτές την «οργή» του Συμβουλίου της Ευρώπης. Όπως μεταδίδει το πρακτορείο «ειδήσεων» Rompres (http://www.rompres.ro), στην έκθεσή του «για τις μυστικές φυλακές - κέντρα βασανιστηρίων της CIA σε χώρες της ευρωπαϊκής ηπείρου» ο αρμόδιος του Συμβουλίου, ο Ελβετός Dick Marty, περιλαμβάνει σ' αυτές και την Ρουμανία. Ο πρωθυπουργός της Ρουμανίας, Calin Popescu-Tariceanu, όπως και ο υπουργός εξωτερικών της Βουλγαρίας, Ιβάϊλο Καλφίν, διαψεύδει, φυσικά, «μετά βδελυγμίας» αυτές τις «κακόβουλες διαδόσεις». (βλ. και σχετικό άρθρο στην δεξιά ρουμάνικη εφημερίδα Ziua, http://www.ziua.net/display.php?id=192399&data=2006-01-25).

ΡΟΥΜΑΝΙΑ - CIA (2)

26/1/2006 - Η «Ziua» («Η Ημέρα») του Βουκουρεστίου επανέρχεται στο θέμα των μυστικών φυλακών της CIA, με αφορμή την έκθεση του Marty. Κατά το σχετικό άρθρο της εφημερίδας, όλη αυτή η ιστορία ξεκινάει «τον Νοέμβρη του 2005, όταν η Washington Post και η οργάνωση Human Rights Watch έθεσαν το θέμα»... *Φυσικά, η ύπαρξη σε τρίτες χώρες μυστικών κέντρων βασανιστηρίων, στα οποία οδηγούνταν «ύποπτοι», ήταν κοινό «μυστικό» ήδη από τα τέλη του 2001, όταν είχαν γίνει γνωστές και οι πρώτες απαγωγές αντιπάλων της πολιτικής των ΗΠΑνθρώπων από χώρες σαν την Βρεττανία, την Σουηδία, τον Καναδά...* Η ρουμάνικη εφημερίδα, που έμαθε με τόση καθυστέρηση την αλήθεια, πάντως, δεν φαίνεται να έχει συγκινηθεί ούτε από το ότι κάποιοι άνθρωποι υπέστησαν βασανιστήρια, αλλά ούτε κι από το ότι τα υπέστησαν στην Ρουμανία. Έτσι, κατά το άρθρο, «πρόκειται για ένα θέμα που εξάπτει τον αντιαμερικανισμό και την φαντασία των παθιασμένων συνομωσιολόγων...» (!) «...Είναι δυνατόν κάποιος λογικός άνθρωπος να πιστέψει πως οι ΗΠΑ έχτισαν φυλακές στην Ανατολική Ευρώπη ; Πως τις επάνδρωσαν με φρουρούς και τις εξόπλισαν με σύνεργα βασανιστηρίων ; Πως με εντολή της ηγεσίας της Washington, τα αεροπλάνα της CIA μεταφέρουν κρατουμένους σε ευρωπαϊκές χώρες ; Πως οι ηγεσίες αυτών των χωρών δέχονται να λειτουργούν στο έδαφός τους τέτοιες εγκαταστάσεις, υπό ξένο έλεγχο και με αποστολή τον βασανισμό των εγκλείστων ;...», αναρρωτιέται η «έγκυρη» φυλλάδα. Επειδή, ωστόσο, την σήμερον ημέρα όλα μπορούν να συμβούν, σπεύδει να αποφανθεί : Μήπως δεν είναι αλήθεια «...πως οι τρομοκράτες μετακινούνται, μόλις γίνουν γνωστοί, από το ένα μέρος στο άλλο σ'ολόκληρο τον κόσμο ;» (!)... Το άρθρο, που εμφανίζεται ως «editorial» («της σύνταξης»), υπογράφει ο Gabriel Andreescu. (βλ. http://www.ziua.net/display.php?id=192428&data=2006-01-26).

Τί μάς μέλλεται ;

Αφιερώνουμε το σημερινό «Τί μάς μέλλεται ;» στους λαούς που αγωνίζονται ενάντια στα κατακτητικά σχέδια των ΗΠΑ και των συμμοριτών τους.

1/4/2006 : Λήγει η προθεσμία υποβολής άρθρων (δοκιμίων, μελετών) στην «Στρατιωτική Επιθεώρηση», όχι την ελληνική που εκδίδει το ΓΕΣ, αλλά στην ΗΠΑτζήδικη, δηλαδή στην «Military Review», που εκδίδεται από το «Combined Arms Center - CAC» («Κέντρο Συνδυασμένων Όπλων» ή όπως αλλοιώς μπορεί να το μεταφράσει κάποιος), στο Fort Leavenworth του Kansas. Τα καλύτερα απ' αυτά τα άρθρα θα βραβευθούν (τ' αποτελέσματα θ' ανακοινωθούν το Μάη). Τον διαγωνισμό, που συμπίπτει με την αποφοίτηση των σπουδαστών του εαρινού τμήματος του «Command and General Staff College» («Κολλεγίου Διοίκησης και Γενικού Επιτελείου»), προκηρύσσει ο διοικητής του CAC. Στον διαγωνισμό μπορεί να συμμετάσχει οποιοσδήποτε σοβαρός ερευνητής (ακόμη και μη-πολίτης των ΗΠΑ), αποκλείονται όμως οι κυβερνητικοί υπάλληλοι εν υπηρεσία.

Μέχρις εδώ, βέβαια, η είδηση δεν παρουσιάζει καμμιά πρωτοτυπία. Ίδιοι ή περίπου ίδιοι διαγωνισμοί διεξάγονται, κατά εκατοντάδες κάθε χρόνο, στα στρατιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, όχι μόνο των ΗΠΑ, αλλά όλων των κρατών του κόσμου. Άλλωστε, το CAC προκηρύσσει, κάθε χρόνο, παρόμοιο διαγωνισμό
Το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του φετεινού διαγωνισμού έγκειται στο θέμα του. Στο θέμα του και σε κάποιες «λεπτομέρειες».
Φετεινό θέμα, λοιπόν : **Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ** και, ειδικώτερα, **ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ**.

Η διατύπωση είναι σαφής : COUNTERING INSURGENCY. Αντιμετώπιση, δηλαδή, του ξεσηκωμού ενάντια στην «νόμιμη» κυβέρνηση και εξουσία της χώρας τους. Στα πλαίσια της σημερινής συγκυρίας - ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ, ΙΡΑΚ, «Παγκόσμιος Πόλεμος κατά της Τρομοκρατίας» - ο όρος «insurgency» αποκτά ένα ιδιαίτερο περιεχόμενο. Ιδεολογικά, κατ' αρχήν, ο ΑΝΤΑΡΤΗΣ (insurgent) αρνείται την «νομιμότητα» της εξουσίας της χώρας του (ή/και άλλων χωρών). Πιστεύει πως η εξουσία αυτή έχει επιβληθεί με την βία, από «τα πάνω» και, σχεδόν πάντα, από «έξω». Πολιτικά, ο ΑΝΤΑΡΤΗΣ πιστεύει πως χρέος - και συμφέρον - του είναι να ανατρέψει αυτή την εξουσία που έχει κάτσει στον σβέρκο του και, για να το πετύχει ξε-σηκώνεται όρθιος. Στρατιωτικά, ο ΑΝΤΑΡΤΗΣ, μη-διαθέτοντας τα οικονομικά και τεχνικά μέσα της κρατικής εξουσίας, ακολουθεί τακτικές και στρατηγικές διαφορετικές από εκείνες των κυβερνητικών ενόπλων δυνάμεων και σωμάτων ασφαλείας. Αυτές οι τακτικές και στρατηγικές ονομάζονται γενικά «ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ», «ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ» ή - τις τελευταίες δεκαετίες - «ΑΣΥΜΜΕΤΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ». Πρακτικά, ο ΑΝΤΑΡΤΗΣ δεν αντιμετωπίζεται (παρά πολύ σπάνια), από την κυβέρνηση της χώρας του, σαν πολιτικός αντίπαλος ή σαν κοινωνικός αγωνιστής, αλλά σαν κοινός κακοποιός, ενώ το «διεθνές δίκαιο» δεν τον θεωρεί «εμπόλεμο» και μόνο υπό αυστηρές προϋποθέσεις (π.χ. να φοράει στολή, να διαθέτει οργάνωση και ιεραρχία αντίστοιχη εκείνης των αναγνωρισμένων κρατικών δυνάμεων...) τον θέτει υπό την προστασία των τεσσάρων συμβάσεων της Γενεύης κ.λπ. Από την άποψη αυτή, ο ΑΝΤΑΡΤΗΣ συγγενεύει κάπως με τον «ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗ» (terrorist), με τον οποίο, βέβαια, δεν ταυτίζεται. Οι διαφορές ανάμεσα στους δυο αυτούς όρους είναι τόσο υπαρκτές, όσο και λεπτές. Οι ηγεσίες των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αλλά και άλλων κρατών), τους χρησιμοποιούν ανάλογα με τα εκάστοτε συμφέροντά τους, πότε ταυτίζοντας και πότε διαχωρίζοντάς τους (σε μια προσπάθεια να στρέψουν τον ένα ενάντια στον άλλο). Έτσι, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ και σε μια σειρά άλλες χώρες, οι ντόπιοι (πολίτες των χωρών όπου δρουν) αγωνιστές βαφτίζονται «αντάρτες», ενώ οι ξένοι (συναγωνιστές τους) βαφτίζονται «τρομοκράτες». Η μέθοδος είναι, βέβαια, αρκετά παλιά. Ας θυμηθούμε ότι, στην διάρκεια του εμφυλίου πολέμου στην Ισπανία, η φρανκική προπαγάνδα (αλλά και οι επίσημες κρατικές προπαγάνδες των ΗΠΑ και της Δυτικής Ευρώπης) ονόμαζε τις χιλιάδες των μη-Ισπανών, που είχαν σπεύσει να πολεμήσουν τους φασίστες, όχι «δημοκράτες», αλλά «μισθοφόρους». Ανάλογη ήταν - πριν δυο αιώνες - και η μεταχείριση των Γαριβαλδινών.

Ας έρθουμε, όμως, στις εξ ίσου ενδιαφέρουσες, «λεπτομέρειες» του διαγωνισμού.

Φυσικά, υπάρχουν χρηματικά βραβεία. *(Εκτός απ' τον Αναρχικό, στις μέρες μας τίποτε δεν γίνεται χωρίς χρήμα).* Ο πρώτος παίρνει 1.000 δολλάρια και το κείμενό του δημοσιεύεται ως κεντρικό άρθρο. Ο δεύτερος, 500 δολλάρια και δημοσίευση του άρθρου. Ο τρίτος αρκείται στα 250 δολλάρια, ενώ το άρθρο έχει «σοβαρές πιθανότητες δημοσίευσης στην Military Review, το επαγγελματικό περιοδικό του Στρατού». Και οι τρεις θα πάρουν «πιστοποιητικό αναγνώρισης, υπογεγραμμάνο από τον διοικητή στρατηγό (του CAC)».
Τα κείμενα μπορούν να υποβληθούν με το ηλεκτρονικό ή το κανονικό ταχυδρομείο (Email:MilitaryReview.army.mil ή στην διεύθυνση της σύνταξης : Military Review / 294 Grant St. / Fort Leavenworth, KS 66027-1254), σε CD ή δισκέττα των 3½ ιντσών, συνοδευόμενα από το ειδικό έντυπο που συμπληρώνει ο ενδιαφερόμενος. Περισσότερες πληροφορίες μπορεί να ζητήσει από τον αντισυνταγματάρχη Art Bilodeau, διευθυντή σύνταξης του περιοδικού (τηλ. (913) 684-9330 ή DSN 552-9330 (αριθμός του τηλεφωνικού δικτύου του Υπουργείου Άμυνας), e-mail : milrevweb@leavenworth.army.mil).

Ο τρόπος διαπραγμάτευσης του θέματος είναι ελεύθερος. Ενδεικτικά, στην προκήρυξη του διαγωνισμού (κυκλοφορεί στην ιστοσελίδα του CAC), αναφέρονται 38 πιθανές προσεγγίσεις : *Εκπαίδευση ξένων στρατιωτικών δυνάμεων - Ιστορικά ανάλογες περιπτώσεις - Εκτίμηση αποτελεσμάτων αντι-ανταρτικών επιχειρήσεων - Σύγκριση του ιρακινού και του αφγανικού μοντέλλου για τον σχηματισμό, τον εξοπλισμό και την εκπαίδευση του «Εθνικού Αφγανικού Στρατού» και των «Ιρακινών Δυνάμεων Ασφαλείας» - Συμβολή των στρατιωτικών δυνάμεων του Συνασπισμού στην διαμόρφωση των ντόπιων ενόπλων δυνάμεων - Μαθήματα από τις επιχειρήσεις CORDS/P στο Βιετνάμ -Εφαρμοσιμότητα των επιχειρησιακών μεθόδων του Ελ Σαλβαδόρ στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν - Πυκνότητα των στρατευμάτων στις επιχειρήσεις σταθεροποίησης/υποστήριξης - Επιθέσεις/απόκρουση επιθέσεων κατά αυτοκινητοπομπών στην ιστορία του Στρατού των ΗΠΑ - Επίδραση των μεγάλων δασκάλων της πολεμικής τέχνης στην λήψη πολιτικών/στρατιωτικών αποφάσεων - Οι αεραποβατικές αντι-ανταρτικές επιχειρήσεις από την εποχή του Βιετνάμ μέχρι σήμερα - Συνεργασία κλάδων και υπηρεσιών - Οι ηθικές προκλήσεις του αντι-ανταρτικού πολέμου - Αντιμετώπιση των ψυχολογικών προβλημάτων των στρατιωτών και των οικογενειών τους - Συμμαχικές επιχειρήσεις κατά των ανταρτών - Θέματα αμάχων στα πλαίσια του αντι-ανταρτικού πολέμου - Ο ρόλος των πολιτικών ηθών και παραδόσεων στην καταπολέμηση της ανταρσίας - Μετάβαση από τις πολεμικές επιχειρήσεις στις επιχειρήσεις σταθεροποίησης - Διακλαδικές δυνάμεις κρούσης - Οι Δυνάμεις Ειδικών Επιχειρήσεων και η συνεργασία τους με τις συμβατικές δυνάμεις - Μετάβαση από τους 'μικρούς πολέμους' (τοπικές συγκρούσεις) στην επιχείρηση σταθεροποίησης - Ανάλυση των επιχειρήσεων στην Φαλούτζα και σε άλλα πεδία μαχών στο Ιράκ - Επιχειρήσεις πληροφοριών - Επιχειρήσεις μέσα σε πόλεις (Urban Operations) - Η ηγεσία των μικρών μονάδων στο περιβάλλον του ασυμμέτρου πολέμου - Πειθαναγκασμός του αντιπάλου ν' αποδεχθεί την ήττα του - Χρήση των νέων τεχνολογιών και του συστήματος C4ISR («Σιι-φοορ-άϊ-ες-ερ» και όχι «σιι-σαρανταένα», όπως ακούστηκε να λέει συντάκτης της ελληνικής κρατικής ραδιοφωνίας ο οποίος μπέρδεψε το 'Command, Control, Communicatios, Computers, Intelligence, Surveillance, Reconnaissance', δηλαδή 'σύστημα ολοκλήρωσης Διοίκησης, Ελέγχου, Επικοινωνιών, Υπολογιστών, Πληροφοριών, Επίβλεψης, Αναγνώρισης' με το 'σύστημα των τηλεφωνικών υποκλοπών', προφανώς μην έχοντας διαβάσει ποτέ του τον Αναρχικό) - Εξελίξεις στο «Δίκαιο του Πολέμου», στην περίπτωση ασύμμετρων/μη-συμβατικών συρράξεων. «Ώρα για αλλαγές ;» - Ρωσσικά μαθήματα από την Τσετσενία - Μαθήματα από τις επιχειρήσεις σε αστικό περιβάλλον στην Κολομβία - Ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και χρηματοδότηση των αντάρτικων - Επανεμφάνιση της Βίαιης Αριστεράς στην Λατινική Αμερική - Τα τεθωρακισμένα στον πόλεμο κατά των ανταρτών - Ποιός έχει σιρά ; - Καταρρέοντα κράτη και ανάπτυξη ανταρτικών κινημάτων σε άλλα σημεία του κόσμου...*

> *Ο διεξοδικός κατάλογος των προτεινομένων θεμάτων - αναφέραμε τα πιο σημαντικά - μπορεί να είναι κάπως κουραστικός. Αποκαλύπτει, ωστόσο, τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ, αλλά και - ως ένα σημείο - τα σχέδιά του για το μέλλον.*

Το CAC υπάγεται διοικητικά στην Διοίκηση Εκπαίδευσης και Δόγματος του Στρατού των ΗΠΑ (US Army Training and Doctrine Command, γνωστότερη ως TRADOC). Όπως μάς πληροφορεί η σχετική ιστοσελίδα του, «...πρωταρχική αποστολή του είναι η προετοιμασία του Στρατού και της ηγεσίας του για πόλεμο. Σήμερα, αυτή η αποστολή έχει δυο κατευθύνσεις : την προετοιμασία του Στρατού για τον 'Παγκόσμιο Πόλεμο Κατά της Τρομοκρατίας' ('Global War On Terrorism') και τον μετασχηματισμό του για να μπορέσει να αντιμετωπίσει μελλοντικές απειλές».
Από τον Οκτώβρη του 2005, διοικητής του CAC είναι ο David H. Petraeus. Το βιογραφικό του είναι, ομολογουμένως, ενδιαφέρον :

Αντιστράτηγος David H. Petraeus
Στρατιωτικές σχολές : Πεζικού - Τεθωρακισμένων - Κολλέγιο Διοίκησης και Γενικού Επιτελείου - Κολλέγιο Ανωτέρων Στελεχών (Georgetown University).
Πανεπιστημιακές σχολές : Στρατιωτική Ακαδημία - Πανεπιστήμιο Princeton (Διεθνείς σχέσεις).
Ξένες γλώσσες : **Καμμία.**
Προαγωγές :

- 5/6/1974 : Ανθυπολοχαγός.
- 5/6/1976 : Υπολοχαγός.
- 8/8/1978 : Λοχαγός.
- 1/8/1985 : Ταγματάρχης.
- 1/4/1991 : Αντισυνταγματάρχης.
- 1/9/1995 : Συνταγματάρχης.
- 1/1/2000 : Ταξίαρχος.
- 1/1/2003 : Υποστράτηγος.
- 18/5/2004 : Αντιστράτηγος.

Τοποθετήσεις - Αποστολές :

Μάης 1975 - Γενάρης 1979 : Επί κεφαλής διμοιρίας 3ου Λόχου, αργότερα στην επιμελητεία (S-4) και έπειτα στο γραφείο προσωπικού (S-1) της Ομάδας Μάχης του 509 Αερομεταφερομένου Τάγματος, με έδρα την Vicenza της Ιταλίας.

Γενάρης - Ιούλης 1979 : Βοηθός S-3 (γραφείο επιχειρήσεων) της 2ης Ταξιαρχίας, 24η Μηχανοκίνητη Μεραρχία Πεζικού, Fort Stewart, Georgia, ΗΠΑ.

Ιούλης 1979 - Μάης 1981 : Διοικητής 1ου Λόχου και κατόπιν του S-3 (επιχειρήσεις) του 2ου Τάγματος, 19η Ταξιαρχία, 24η Μηχανοκίνητη Μεραρχία Πεζικού, Fort Stewart, Georgia, ΗΠΑ.

Μάης 1981 - Μάης 1982 : Υπασπιστής του Διοικητή της 24ης Μηχανοκίνητης Μεραρχίας Πεζικού, Fort Stewart, Georgia, ΗΠΑ.

Μάης 1982 - Ιούνης 1983 : Σπουδαστής στο Κολλέγιο Διοίκησης και Γεν. Επιτελείου του Στρατού των ΗΠΑ, Fort Leavenworth, Kansas, ΗΠΑ.

Ιούνης 1983 - Ιούνης 1985 : Σπουδαστής στο Πανεπιστήμιο Princeton, New Jersey, ΗΠΑ.

Ιούλης 1985 - Ιούνης 1987 : Εκπαιδευτής και, αργότερα, Βοηθός Καθηγητής, Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών, Στρατιωτική Ακαδημία των ΗΠΑ, West Point, New York, ΗΠΑ.

Ιούνης 1987 - Ιούνης 1988 : Βοηθός του Ανωτάτου Συμμαχικού Διοικητή Ευρώπης, Ανώτατο Επιτελείο Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης, Βέλγιο.

Ιούνης 1988 - Ιούνης 1989 : Επί κεφαλής S-3 (γραφείο επιχειρήσεων) 2ου Τάγματος, 30η Ταξιαρχία, 3η Μηχανοκίνητη Μεραρχία Πεζικού, Γερμανία.

Ιούνης 1989 - Αύγουστος 1989 : Επί κεφαλής S-3 (γραφείο επιχειρήσεων) της 1ης Ταξιαρχίας, 3η Μηχανοκίνητη Μεραρχία Πεζικού, Γερμανία.

Αύγουστος 1989 - Αύγουστος 1991 : Υπασπιστής/Βοηθός Υπαρχηγός του Αρχηγού του Επιτελείου, Washington, ΗΠΑ.

Αύγουστος 1991 - Ιούλης 1993 : Διοικητής 3ου Τάγματος, 187η Ταξιαρχία, 101η Αερομεταφερόμενη Μεραρχία (αεραποβατική), Fort Campbell, Kentucky, ΗΠΑ.

Ιούλης 1993 - Ιούλης 1993 : G-3 (επιτελικό γραφείο επιχειρήσεων)/Διευθυντής Σχεδιασμού, Εκπαίδευσης και Κινητοποίησης της 101ης Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας (αεραποβατικής), Fort Campbell, Kentucky, ΗΠΑ.

Αύγουστος 1994 - Γενάρης 1995 : Φοιτά στο Κολλέγιο Ανωτέρων Στελεχών, Πανεπιστήμιο Georgetown, Washington, ΗΠΑ.

Γενάρης - Ιούνης 1995 : Επί κεφαλής επιχειρήσεων, Επιχείρηση «Στήριξη της Δημοκρατίας», Αποστολή του ΟΗΕ στην Αϊτή.

Ιούνης 1995 - Ιούνης 1997 : Διοικητής της 1ης Ταξιαρχίας, 82η Αερομεταφερόμενη Μεραρχία, Fort Bragg, North Carolina, ΗΠΑ.

Ιούνης - Σεπτέμβρης 1997 : Υπαρχηγός Βοηθός του Διευθυντή του Μικτού (Διακλαδικού) Επιτελείου, Washington.

Οκτώβρης 1997 - Αύγουστος 1999 : Υπαρχηγός Βοηθός του Προέδρου του Μικτού (Διακλαδικού) Επιτελείου, Washington.

Αύγουστος 1999 - Ιούλης 2000 : Βοηθός Διοικητής (επιχειρήσεων) της 82ης Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας, Fort Bragg, North Carolina, ΗΠΑ και Διοικητής Συμμαχικής Διακλαδικής Δύναμης Κρούσης, κατά την επιχείρηση «Άνοιξη της Ερήμου», στο Κουβέιτ.

Ιούλης - Αύγουστος 2000 : Ασκεί καθήκαντα Διοικητή της 82ης Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας, Fort Bragg, North Carolina, ΗΠΑ.

Αύγουστος 2000 - Ιούνης 2001 : Αρχηγός επιτελείου του XVIII Αερομεταφορομένου Σώματος Στρατού, Fort Bragg, North Carolina, ΗΠΑ.

Ιούνης 2001 - Ιούνης 2002 : Βοηθός Αρχηγός Επιτελείου για τις Επιχειρήσεις της SFOR («Stability Force» = «Δύναμη Σuαθερότητας») και Αναπληρωτής Διοικητής της Μικτής Διϋπηρεσιακής Δύναμης Κρούσης κατά της Τρομοκρατίας (επιχείρηση «Διακλαδική Σφυρηλάτηση» - «Joint Forge»), Σαράγεβο, Βοσνία - Ερζεγοβίνη.

Ιούλης 2002 - Μάης 2004 : Διοικητής της 101ης Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας (αεραποβατικής), Fort Campbell, Kentucky, ΗΠΑ. Οι δυνάμεις της 101ης αναπτύσσονται στο Ιράκ, στα πλαίσια της επιχείρησης «Ιρακινή Ελευθερία» («Iraqi Freedom»).

(Στοιχεία από το βιογραφικό σημείωμα του Petraeus στην ηλεκτρονική τοποθεσία του υπουργείου άμυνας των ΗΠΑ, τον Δεκέμβρη του 2004. Πιο πρόσφατα στοιχεία δημοσιεύουμε στην συνέχεια).

Ας δούμε, λοιπόν, κάπως λεπτομερέστερα τον βίο και την πολιτεία του κ. Διοικητή...

1998 Μάης 28 : Ταξίαρχος. Εκτελεστικός βοηθός του προέδρου του μικτού επιτελείου - Washington.

1999 Ιούνης 11 : Ταξίαρχος. Βοηθός διοικητής (υποστήριξης) μεραρχίας, 82 αερομεταφερόμενης μεραρχίας - Fort Bragg, North Carolina.

2000 Μάης 19 : Ταξίαρχος. Αρχηγός επιτελείου XVIII αερομεταφερόμενου σώματος στρατού - Fort Bragg, North Carolina.

2001 Ιούνης 19 : Ταξίαρχος. προτείνεται Υποστράτηγος. (majgen).

2002 Απρίλης 15 : Ταξίαρχος. Βοηθός αρχηγός επιτελείου (στρατιωτικές επιχειρήσεις), Δύναμη Σταθεροποίησης, Κέντρο Μικτού Επιτελείου, Συμμαχική Διοίκηση Ευρώπης, Σαράγεβο. Τοποθετείται διοικητής 101 Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας (αεραποβατικής - air assault) και διοικητής Fort Campbell, Kentucky.

2003 Απρίλης 7 : Υποστράτηγος. Διοικητής της 101. Τάγμα της 101, με υποστήριξη τεθωρακισμένων «καταλαμβάνει» την Καρμπάλα, Ιράκ. (Από το ελβετικό «Ινστιτούτο Αμυντικών Ερευνών» CH-point). Σύμφωνα με τους Ελβετούς, ο Petraeus συμμετείχε στις μάχες. Αρχικά ήρεμος. Εξοργίζεται όταν συναντάει σθεναρή αντίσταση από πολίτες στα σχολεία της πόλης : «Ας σκοτώσουμε τον εχθρό, πριν αρχίσουμε να σκεφτόμαστε την προστασία των μνημείων»... Η «κατάληψη» άρχισε κατά τις 11.00. Στις 16.15 ο Petraeus, μέσω των νοτίων προαστείων της πόλης ξαναγυρνάει στο επιτελείο της 101 (50 χλμ. από την

Καρμπάλα). «Ας ξεδιψάσουμε, ας φάμε κι ας ξεκουραστούμε. Γυρνάμε πάλι αύριο...». Σύμφωνα με τον Richard Thomas, αρχίατρο της 101, οι ΗΠΑνθρωποι είχαν ένα νεκρό και πάνω από 12 βαρειά τραυματίες. Δυο άλλοι «έπαθαν θερμοπληξία». Έχασαν ένα Bradley, τρία τουλάχιστον Humvee και ένα ελικόπτερο Black Hawk, μέσα σε λιγότερες από 5 ώρες. Πέντε μέρες αργότερα, στις 12/4/2003, η σιιτική Καρμπάλα εξακολουθούσε να αντιστέκεται. Διοικητής της 2ης Ταξιαρχίας (άμεσος υφιστάμενος του Petraeus) ήταν ο συνταγματάρχης Joseph (Joe) Anderson. Στο σημείο αυτό, σταματάει η λεπτομερής αφήγηση των Ελβετών. Όπως όλοι γνωρίζουμε Η ΚΑΡΜΠΑΛΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΤΑΛΗΦΘΕΙ !

2003 Απρίλης 22 : Η 101 Αερ. Μεραρχία «καταλαμβάνει» (σύμφωνα με την ΗΠΑτζήδικη προπαγάνδα) την Μοσούλη.

2003 Μάης 05 : Ο Petraeus εγκαθιστά τις κατοχικές «δημοτικές αρχές» της Μοσούλης, με επικεφαλής τον «δήμαρχο» Γαμίν Αλ Μπάσο, έναν προδότη, πρώην στρατηγό του Ιρακινού στρατού (τον οποίο είχε πάρει πρέφα και είχε ξηλώσει η κυβέρνηση της χώρας, πριν την εισβολή των ΗΠΑνθρώπων). «Παρακολουθείτε», είπε στους συγκεντρωμένους ο Petraeus, «την γέννηση της δημοκρατικής διαδικασίας στο Ιράκ... Όλοι σας πρέπει να στηρίξετε την προσωρινή κυβέρνηση, ανεξαρτήτως των ατόμων που έχουν επιλεγεί για να την στελεχώσουν...». (Ανακοίνωση του υπουργείου εξωτερικών των ΗΠΑ, 13/5/2003, http://usinfo.state.gov). Σύμφωνα με ανακοίνωση του στρατού των ΗΠΑ (12/5/2003), η ανάδειξη των «δημοτικών αρχών» της Μοσούλης - μιας πόλης με υψηλό ποσοστό κουρδικού πληθυσμού - χαρακτηρίζεται ως «σημαντική επιχείρηση ψυχολογικού πολέμου». Έτσι, η διεξαγωγή της δεν αφορούσε μόνο το υπουργείο άμυνας, αλλά και το υπουργείο εξωτερικών, καθώς και τις διάφορες υπηρεσίες πληροφοριών και προπαγάνδας των ΗΠΑ, των υπολοίπων χωρών που μετείχαν στον «συνασπισμό», των χωρών της περιοχής με κουρδικό πληθυσμό (Συρία, Ιράν και - κυρίως - Τουρκία), αλλά και κάποιων τρίτων χωρών, όπως του Ισραήλ (αρκεί να λάβει κανείς υπ' όψιν του τις μακροχρόνιες - απ' την δεκαετία του 1960 - σχέσεις της Μοσάντ με τον πατέρα και, αργότερα, τον γιό Μπαρζανί). Ο Petraeus, λοιπόν, κατάφερε να ταΐσει τον σκύλο (δηλαδή τις κουρδικές συμμορίες των Ταλαμπανί - Μπαρζανί), χωρίς να θίξει την ακεραιότητα της πίττας (δηλαδή το «σεβαστό και απαραβίαστο» των διεθνών συνόρων σ' αυτή την κρίσιμη περιοχή). Πώς τα κατάφερε ; Φυσικά, με την βία. Στην συνεδρίαση του «δημοτικού συμβουλίου», οι «εκπρόσωποι» των Κούρδων ήταν 3 (μεταξύ των οποίων και ο Αλ Μπάσο). Εκτός απ' αυτούς, οι κατοχικές δυνάμεις διόρισαν και «εκπροσώπους» των Τουρκομάνων, των Συριανών Αράβων και των Ιρακινών, με αποτέλεσμα οι Κούρδοι να μην έχουν καμμιά «αυτοδυναμία», αλλά να αρκεστούν στην ανάδειξη ενός «δικού τους» (δηλαδή των ΗΠΑ) «δημάρχου» (ελεγχόμενου όχι μόνο από τις στρατιωτικές και πολιτικές αρχές των κατοχικών δυνάμεων και της «κυβέρνησης» της Βαγδάτης, αλλά και από δυο αντιπολιτευόμενους αντιδημάρχους και μιαν εχθρική πλειοψηφία στο δημοτικό συμβούλιο). Οι «εκπρόσωποι» συνεδρίασαν σ' ένα κτίριο ζωσμένο από τεθωρακισμένα και ειδικές μονάδες της 101ης Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας, καθώς και από «μονάδες ψυχολογικών επιχειρήσεων», με πρόσχημα την «ασφάλειά τους». Παρά τα δρακόντεια «μέτρα ασφαλείας», πάντως, οι «εχθροί της δημοκρατίας και της ελευθερίας», δηλαδή οι Ιρακινοί αγωνιστές κατά των γκάνγκστερς και των ελάχιστων ντόπιων συμμοριτών τους, δεν έμειναν με σταυρωμένα χέρια : Στην πόλη σημειώθηκαν δεκάδες εκρήξεις και μάχες με τους ΗΠΑνθρώπους, ενώ, στις 11 το πρωί, βλήμα όλμου παρά λίγο (για καμμιά εικοσαριά μόλις μέτρα) να πλήξει το κτίριο όπου συνεδρίαζε το «δημοτικό συμβούλιο». ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΓΕΝΝΗΤΟΥΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΚΟΜΗ ΠΙΟ ΠΕΡΙΕΡΓΗΣ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ»...

2003 Μάης 13 : Ο υποστράτηγος Petraeus, στη Μοσούλη, ανακοινώνει προς τον «τύπο» (δηλαδή προς τα καθάρματα των υπηρεσιών προπαγάνδας των ΗΠΑ που παριστάνουν τους δημοσιογράφους) την «ανακάλυψη (στις 9/5/2003) ενός δευτέρου κινητού εργαστηρίου παρασκευής πολεμικών βιολογικών παραγόντων» (το πρώτο, υποτίθεται ότι είχε βρεθεί στις 19/4/2003). Η ανακοίνωση μεταδίδεται (13/5/2003) από την υπηρεσία «δημόσιας διπλωματίας» («public diplomacy») του υπουργείου εξωτερικών των ΗΠΑ (http://usinfo.state.gov).

2003 Μάης 18 : Ο «κυβερνήτης» του Ιράκ, ΗΠΑνθρωπος πρέσβυς Paul Bremer, επισκέπτεται την Μοσούλη, όπου ο υποστράτηγος Petraeus «τον ξεναγεί (από αέρος, μ' ένα ελικόπτερο UH-60 Black Hawk, συνοδευόμενο από 5-6 άλλα ελικόπτερα) στα αξιοθέατα της πόλης». (http://www.dtic.mil/armylink/news/stories - 19/5/2003, http://usinfo.state.gov - 20/5/2003). Ουδέν σχόλιον...

2003 Ιούλης 1 : Νέα συνάντηση Bremer - Petraeus και κοινή συνέντευξη τύπου (Φωνή της Αμερικής - Voice of America, http://www.voanews.com - 1/7/2003). Αναγνωρίζουν ότι «τον τελευταίο καιρό παρατηρείται αναζωπύρωση των δραστηριοτήτων των ανταρτών ('insurgents' και όχι 'terrorists' οι πρώτοι, υποτίθεται, είναι ντόπιοι Ιρακινοί, ενώ οι δεύτεροι είναι μη-Ιρακινοί προσκείμενοι στην Αλ Κάιντα και σε άλλες «τρομοκρατικές» ομάδες), γεγονός ανησυχητικό που, ωστόσο, δεν αποτελεί απειλή για την μετάβαση του Ιράκ προς την δημοκρατία...».

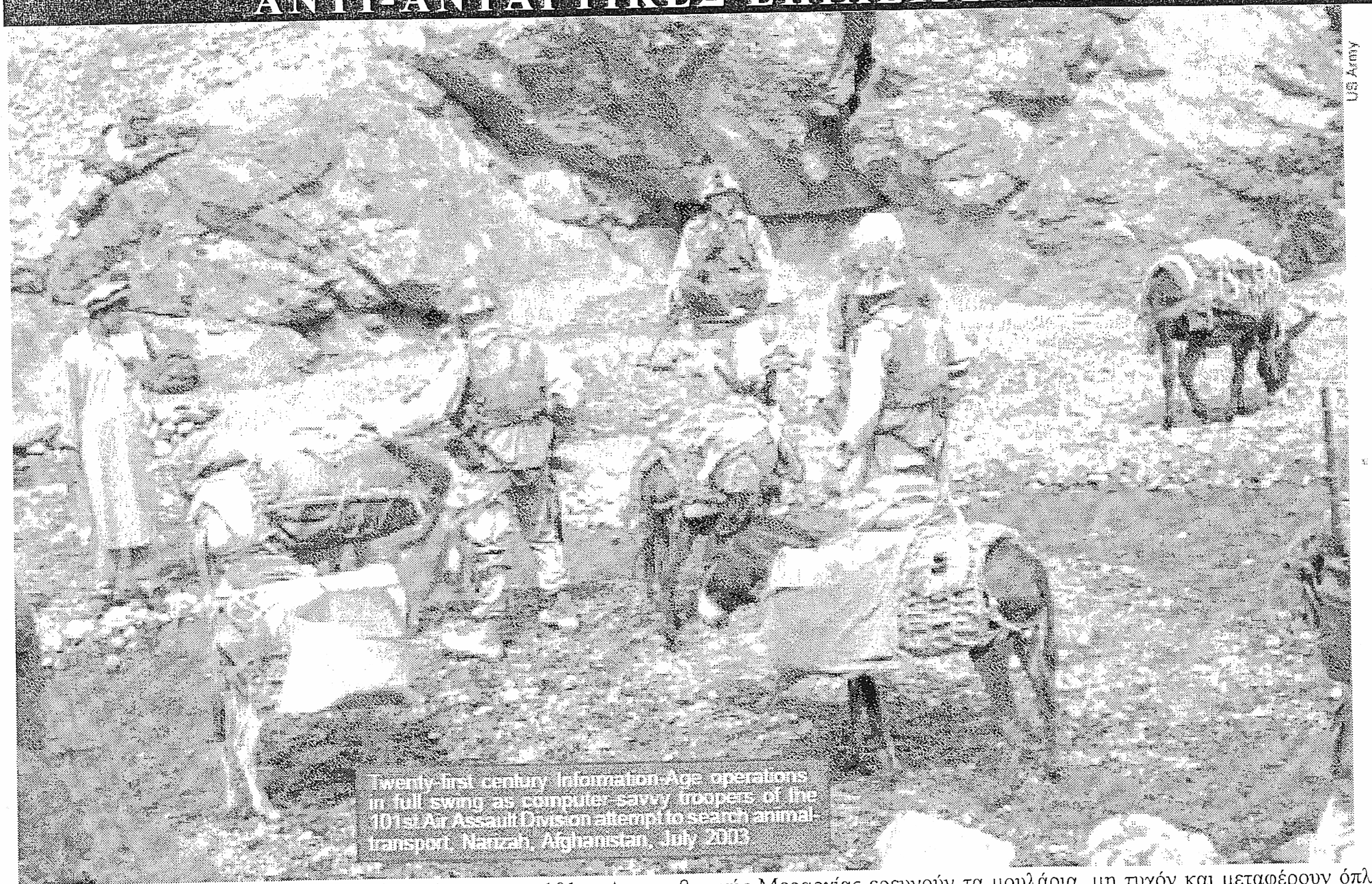
2004 Σεπτέμβρης 20 : Με εντολή του Bush, ο Petraeus στέλνεται εσπευσμένα στο Ιράκ για να «μελετήσει τις εξελίξεις στο θέμα της οργάνωση των 'Ιρακινών Δυνάμεων Ασφαλείας' *(βλ. ταγματασφαλίτες)*. (www.spacewar.com).

2004 Σεπτέμβρης 22 : Το ΝΑΤΟ αποφασίζει να βοηθήσει την εκπαίδευση των «Ιρακινών Δυνάμεων Ασφαλείας», υπό την εποπτεία του αντιστρατήγου Petraeus (επί κεφαλής της «Μεταβατικής Πολυεθνικής Δύναμης Ασφαλείας»).

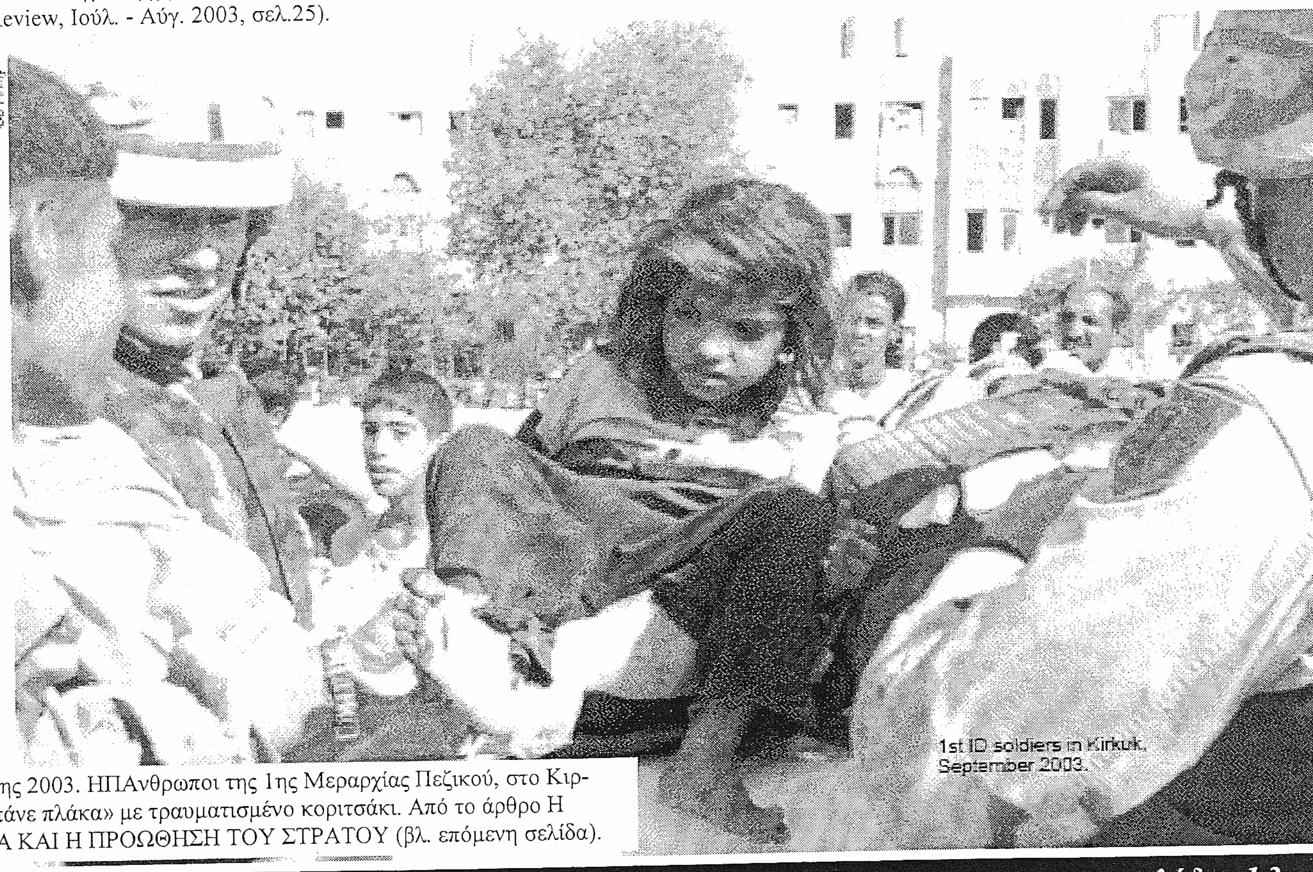
2004 Οκτώβρης 8 : Ο Petraeus θα αντικαταστήσει, προσεχώς, τον στρατηγό Karen Hildrenik, ως επι κεφαλής των 40 περίπου ΝΑΤΟϊκών αξιωματικών που βρίσκονται στο Ιράκ ως «ειδικοί σύμβουλοι» (Prensa Latina, Κούβα).

2005 Φλεβάρης 28 : Αφιερωμένο στις «Ιρακινές Δυνάμεις Ασφαλείας» άρθρο του David Ignatius στην αγγλόφωνη εφημερίδα «Daily Star» του Λιβάνου, Ο δημοσιογράφος αναφέρεται στην «φιλία, που έχει αναπτυχθεί μεταξύ του διοικητή των ειδικών δυνάμεων της 'ιρακινής' αστυνομίας, στρατηγού Αντνάν Θαβίτ (στελέχους των ιρακινών μυστικών υπηρεσιών μέχρι το 1996 οπότε αποκαλύφθηκε ότι συνεργαζόταν με την CIA, δικάστηκε, καταδικάστηκε, φυλακίστηκε και αποφυλακίστηκε) και του συνταγματάρχη των ειδικών δυνάμεων των ΗΠΑ, James Coffman Jr.

2006 Μάρτης 27 : Ιράκ : σε επίθεση αυτοκτονίας οφείλεται η έκρηξη στη Μοσούλη, σύμφωνα με το υπουργείο Άμυνας. (Τίτλος είδησης του ΑΠΕ).

Ιούλης 2003 : Ναζίραχ, Αφγανιστάν. ΗΠΑνθρωποι της 101ης Αεραποβατικής Μεραρχίας ερευνούν τα μουλάρια, μη τυχόν και μεταφέρουν όπλα μαζικής καταστροφής... «Επιχειρήσεις της Εποχής της Πληροφορικής, τον 21ο Αιώνα. Στρατιώτες, ειδικευμένοι στους υπολογιστές, προσπαθούν να κάνουν έρευνα σε ζώα», σχολιάζει η λεζάντα. Η φωτογραφία συνοδεύει το άρθρο «Δόγμα Ασύμμετρου Πολέμου» του Clinton J. Ancker III, απόστρατου συνταγματάρχη, διευθυντή της Διεύθυνσης Δόγματος Συνδυασμένων Όπλων (Combined Arms Doctrine Directorate) του CAC. (Military Review, Ιούλ. - Αύγ. 2003, σελ.25).

Σεπτέμβρης 2003. ΗΠΑνθρωποι της 1ης Μεραρχίας Πεζικού, στο Κιρκούκ, «σπάνε πλάκα» με τραυματισμένο κοριτσάκι. Από το άρθρο Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ (βλ. επόμενη σελίδα).

Major General John Batiste (right) with Major General Walter Pudlowski of the 28th Infantry Division, Camp Bondsteel, Kosovo, July 2003.

Οι υποστράτηγοι John Batiste (δεξιά) και Walter Pudlowski της 28ης Μεραρχίας Πεζικού των ΗΠΑ τα ψιλοκουβεντιάζουν, τον Ιούλη του 2003, στο Camp Bondsteel, στο κατεχόμενο Κοσσυφοπέδιο.
Εδώ, βέβαια, η κατάσταση είναι πολύ καλύτερη απ' ό,τι στο Ιράκ ή στο Αφγανιστάν, αφού οι εδώ Μουσουλμάνοι δεν είναι αντάρτες και τρομοκράτες...
Από το άρθρο Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ των αν/χη Patrick Warren και τ/χη Michael Morrissey (Military Review, Νοε. - Δεκ. 2003, σελ. 2, απ' όπου και η φωτογραφία της προηγούμενης σελίδας). Οι συγγραφείς επικρίνουν την απόφαση της Τουρκίας να μην επιτρέψει την διέλευση χερσαίων δυνάμεων των ΗΠΑ από το έδαφός της - σε μια προσπάθεια να διατηρήσει το κύρος της στον Ισλαμικό κόσμο - τελικά, ωστόσο, «αυτό δεν επηρέασε τις εξελίξεις στο Ιράκ.

An A-1E Skyraider attacks Vietcong guerrillas, 1965.

1965 : Αεροπλάνο A-1E Skyraider της πολεμικής αεροπορίας των ΗΠΑ βομαρδίζει αντάρτες Βιετ Κονγκ. (Από το άρθρο του Phillip S. Meilinger «Προοπτικές σνεργασίας αέρος - εδάφους», Military Review, Νοε. - Δεκ. 2003, σελ. 50). Οπωσδήποτε, ο ρόλος της αεροπορικής υποστήριξης στις αντι-ανταρτικές επιχειρήσεις είναι σημαντικός. Όπως έχει αποδειχθεί, όμως, τον τελικό λόγο τον έχουν οι επίγειες δυνάμεις.

Στο Βιετνάμ, ο ρόλος της αεροπορίας ήταν, κατά πρώτο και κύριο λόγο, ψυχολογικός. Οι βομβαρδισμοί χωριών με ναπάλμ και οι ψεκασμοί της ζούγκλας με τον «πορτοκαλί παράγοντα» (διοξινούχος φυλλοφθόρος «agent orange») τρομοκράτησαν (μέχρις εξαγριώσεως) τους αμάχους, από στρατιωτικής όμως πλευράς δεν είχαν παρά ελάχιστα, αν όχι μηδαμινά αποτελέσματα, τόσο εναντίον των Βιετ Κονγκ, όσο και εναντίον των τακτικών Βορειο-Βιετναμικών δυνάμεων. Αντίθετα, ως ξεκάθαρο έγκλημα πολέμου, έστρεψαν την παγκόσμια κοινή γνώμη κατά των ενεργειών των ΗΠΑ.

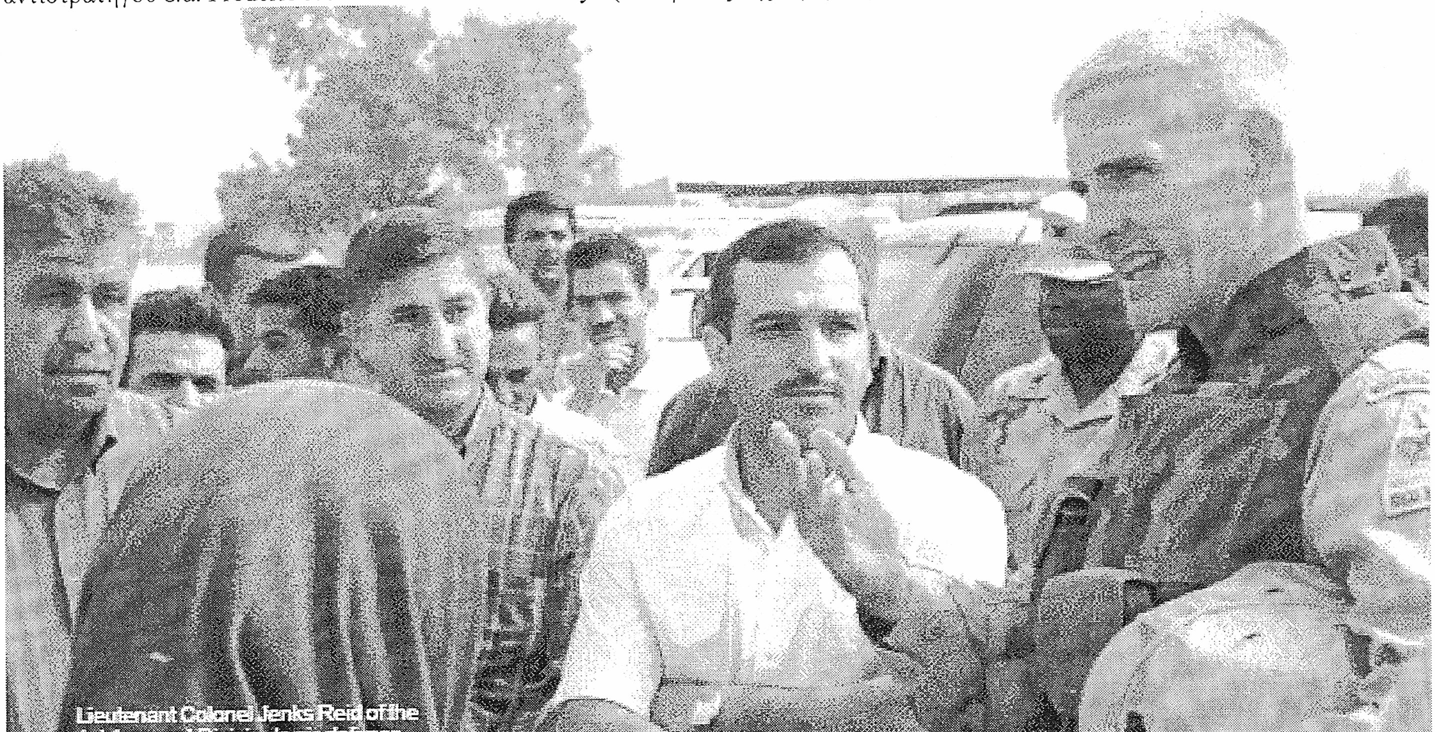

An A-10 Warthog provides CAS to ground troops during an operation outside of Kirkuk, Iraq, 24 September 2003.

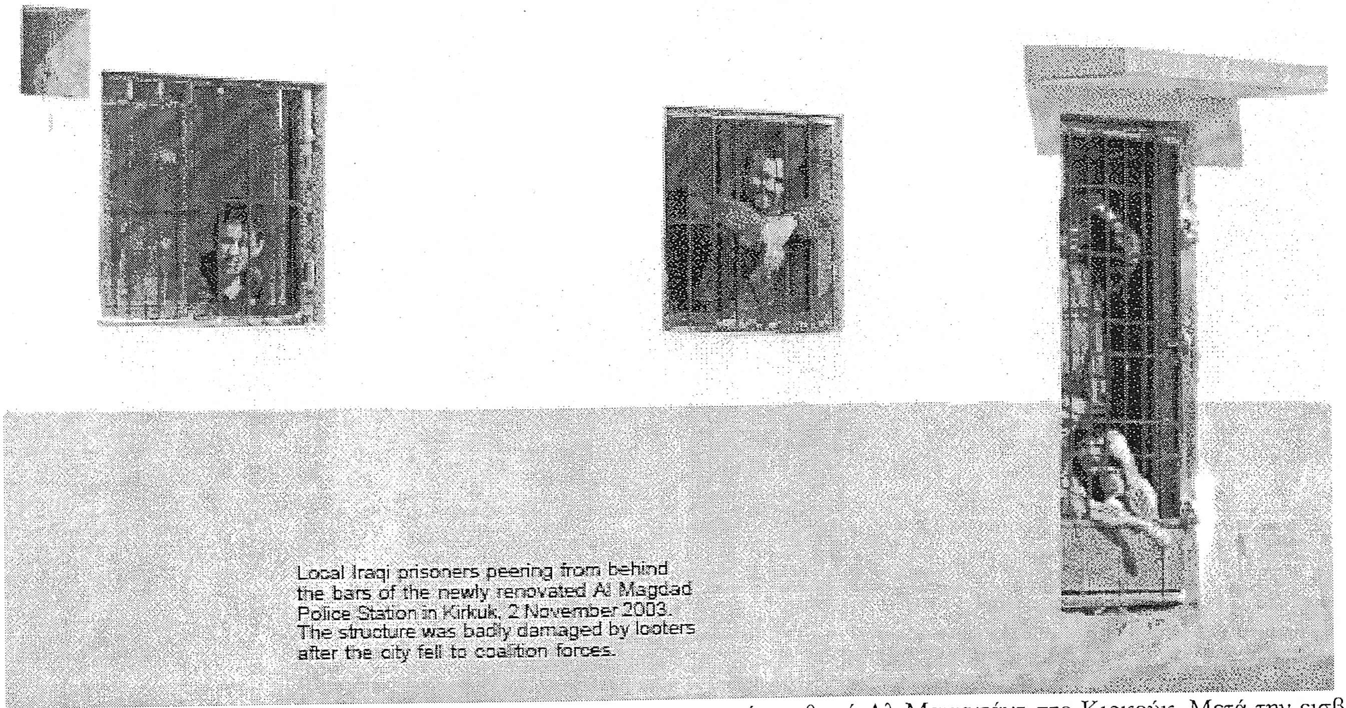
24/9/2003 : Αεροσκάφος A-10 Warthog της πολεμικής αερο-πορίας των ΗΠΑ εκτελεί επιχείρηση CAS «close air support - κλειστής αεροπορικής υποστήριξης» στην περιοχή του Κιρκούκ, στο βόρειο Ιράκ. (Από το άρθρο του Phillip S. Meilinger «Προοπτικές συνεργασίας αέρος - εδάφους», Military Review, Νοε. - Δεκ. 2003, σελ. 50). Πρόκειται για τον τύπο αεροσκαφών που χρησιμοποιήθηκαν για τον βομβαρδισμό της Φαλούτζα με βλήματα λευκού φωσφόρου, το 2005.

Και μόνο η ημερομηνία αρκεί για να δείξει ότι δυόμισυ χρόνια πολέμου δεν έχουν αρκέσει για να κάμψουν την αντίσταση σ' αυτήν την περιοχή του Βορείου Ιράκ (μ' έναν, στην πλειοψηφία του Κουρδικό πληθυσμό).

Κάτω : 18/10/2003 - Ο αντιστράτηγος Jenks Reid, διοικητής του τάγματος αντιαεροπορικού πυροβολικού της 1ης Τεθωραλισμένης Μεραρχίας των ΗΠΑ προσπαθεί (μάταια, αν κρίνουμε απ' τις εκφράσεις τους) να πείσει Ιρακινούς πολίτες, στο «Airport Village» (οικισμός του αεροδρομίου, στα νότια της Βαγδάτης) ότι «βρίσκεται εκεί για την... ασφάλειά τους» !!! (Από το άρθρο του αντιστρατήγου ε.α. Frederic J. Brown «America's Army» (Ο Στρατός της Αμερικής), Military Review, Νοε.- Δεκ. 2003, σελ. 69).

Lieutenant Colonel Jenks Reid of the 1st Armored Division's air defense artillery battalion talks to residents of Airport Village, near Baghdad, about his role in providing security to their village after a ribbon-cutting ceremony celebrating the opening of the refurbished Airport Village Clinic, 18 October 2003.

Local Iraqi prisoners peering from behind the bars of the newly renovated Al Magdad Police Station in Kirkuk, 2 November 2003. The structure was badly damaged by looters after the city fell to coalition forces.

2/11/2003 : Ιρακινοί κρατούμενοι πίσω απ' τα κάγκελλα του αστυνομικού σταθμού Αλ Μαγκντάντ στο Κιρκούκ. Μετά την εισβολή των ΗΠΑνθρώπων, ο σταθμός είχε υποστεί σοβαρές ζημιές, αλλά επισκευάστηκε. Κάτω : 31/12/2003 : ΗΠΑνθρωποι «εξουδετερώνουν» (βλ. ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ) Ιρακινό «ύποπτο, που προσπάθησε να επιτεθεί σε αστυνομικό τμήμα», στο Κιρκούκ. (Από το άρθρο «Targeting in Post-Conflict Operations in Iraq» των αν/χη Dominic J. Caraccilo και σ/χη Andrew M. Rohling του 2ου Τάγματος, 503ο Σύνταγμα, 173η Αερομεταφερόμενη Ταξιαρχία των ΗΠΑ - Military Review, Γεν. - Φεβ. 2004, σελ.11).

Soldiers subdue a man who attempted to assault an Iraqi police officer, Kirkuk, 31 December 2003.

12/12/2003 : Αξιωματικός «Ψυχολογικών Επιχειρήσεων» μοιράζει φυλλάδια σε παιδιά, στο Γκερέσκ του Αφγανιστάν, (Από το άρθρο «Επιχειρήσεις Πληροφόρησης προς Υποστήριξη Ειδικών Επιχειρήσεων» του αντισυνταγματάρχη Bradley Bloom, Military Review, Γεν.-Φλεβ. 2004, σελ.45).

Οι «επιχειρήσεις πληροφόρησης» («information operations») διαφέρουν από τις «επιχειρήσεις πληροφοριών/κατασκοπείας» («intelligence»). Οι δεύτερες έχουν σαν αποστολή την συλλογή πληροφοριών για τους αντάρτες (πού βρίσκονται, πόσοι είναι, τί μέσα διαθέτουν, ποιοί είναι, πώς δρουν κ.λπ.). Οι πρώτες έχουν σαν αποστολή να «περάσουν» στους αντάρτες και - κυρίως - στον άμαχο πληθυσμό διάφορα «μηνύματα», με στόχο την δημιουργία κλίματος ηττοπάθειας, συμφιλίωσης με τον κατακτητή και την δοσίλογη «κυβέρνηση», τρόμο για το τί θα πάθουν όσοι δεν υποκύπτουν, κ.λπ., με στόχο την διακοπή κάθε βοήθειας που παρέχουν οι άμαχοι στις δυνάμεις των ανταρτών. Έτσι, οι «ειδικές δυνάμεις» («special forces», «special operations forces») - δηλαδή οι μονάδες που έχουν εκπαιδευθεί και εξοπλισθεί για ανταρτοπόλεμο - διεξάγουν τις «επιχειρήσεις» τους με ευνοϊκότερες συνθήκες.
Ιδιαίτερη σημασία, εν προκειμένω, έχει το μέγεθος του τρόμου που μπορούν να ενσπείρουν οι αντι-ανταρτικές δυνάμεις. Αυτός ο τρόμος πρέπει να είναι μεγαλύτερος από εκείνον που μπορούν να ενσπείρουν οι αντάρτες. Π.χ. αν οι αντάρτες εκτελούν τους προδότες, οι αντι-αντάρτες θα πρέπει να σκοτώνουν τους αντάρτες και - κυρίως - τους αμάχους που τους βοηθούν (αφού, κατά τεκμήριο, οι άμαχοι φοβούνται περισσότερο απ' τους αντάρτες) με βασανιστήρια... Αν οι αντάρτες εκτελούν συγγενείς των προδοτών και των χαφιέδων, οι αντι-αντάρτες θα πρέπει να βομβαρδίζουν και να ισοπεδώνουν τα χωριά και τις συνοικίες των ανταρτών ή των αμάχων «εν δυνάμει» συμπαραστατών και μιμητών τους... Αν οι αντάρτες αποκεφαλίζουν κάποιους πράκτορες και συνεργάτες του κατακτητή, οι αντι-αντάρτες θα πρέπει να ακρωτηριάζουν δημοσίως τους αιχμαλώτους τους στο Guantanamo και στο Αμπού Γκραϊμπ... «Για κάθε νεκρό Γερμανό στρατιώτη, θα εκτελούμε 10 Έλληνες» ! «Για κάθε τραυματία Ισραηλινό, θα βομβαρδίζουμε ένα σχολείο της Παλαιστίνης» ! Η λογική των αντι-αντάρτικων επιχειρήσεων των κατακτητών ή των ντόπιων εξουσιαστών είναι παντού και πάντα η ίδια, είτε πρόκειται για τους SS, είτε πρόκειται για τους σιωνιστές, για την Kontrgerila (στην Τουρκία), για τους ΗΠΑνθρώπους (σ' όλο τον πλανήτη). Κι αν, τον προηγούμενο αιώνα, το παλουκωμένο κεφάλι ενός Άρη Βελουχιώτη έκανε τον γύρο κάποιων χωριών της Θεσσαλίας,... στον τωρινό, ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟ, 21ο ΑΙΩΝΑ, Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΩΝ εξ ίσου ΠΑΛΟΥΚΩΜΕΝΩΝ και των ΚΑΜΜΕΝΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ (απ' τον λευκό φωσφόρο) ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ-ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΤΗΝΩΔΙΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΤΑΝΕΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ (αφού, **ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΜΕΝΗΣ - ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΗΜΕΝΗΣ - ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΣΤΟΧΟ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ»**). Γιατί, βέβαια, ακόμη κι αν οι εικόνες αυτές είχαν «ξεφύγει» από τον έλεγχο των υπηρεσιών, οι «υπηρεσίες πληροφόρησης» - ακόμη κι αν δεν έβρισκαν τρόπο να τις εξαφανίσουν - θα έκαναν ό,τι μπορούσαν για να τις διαψεύσουν...

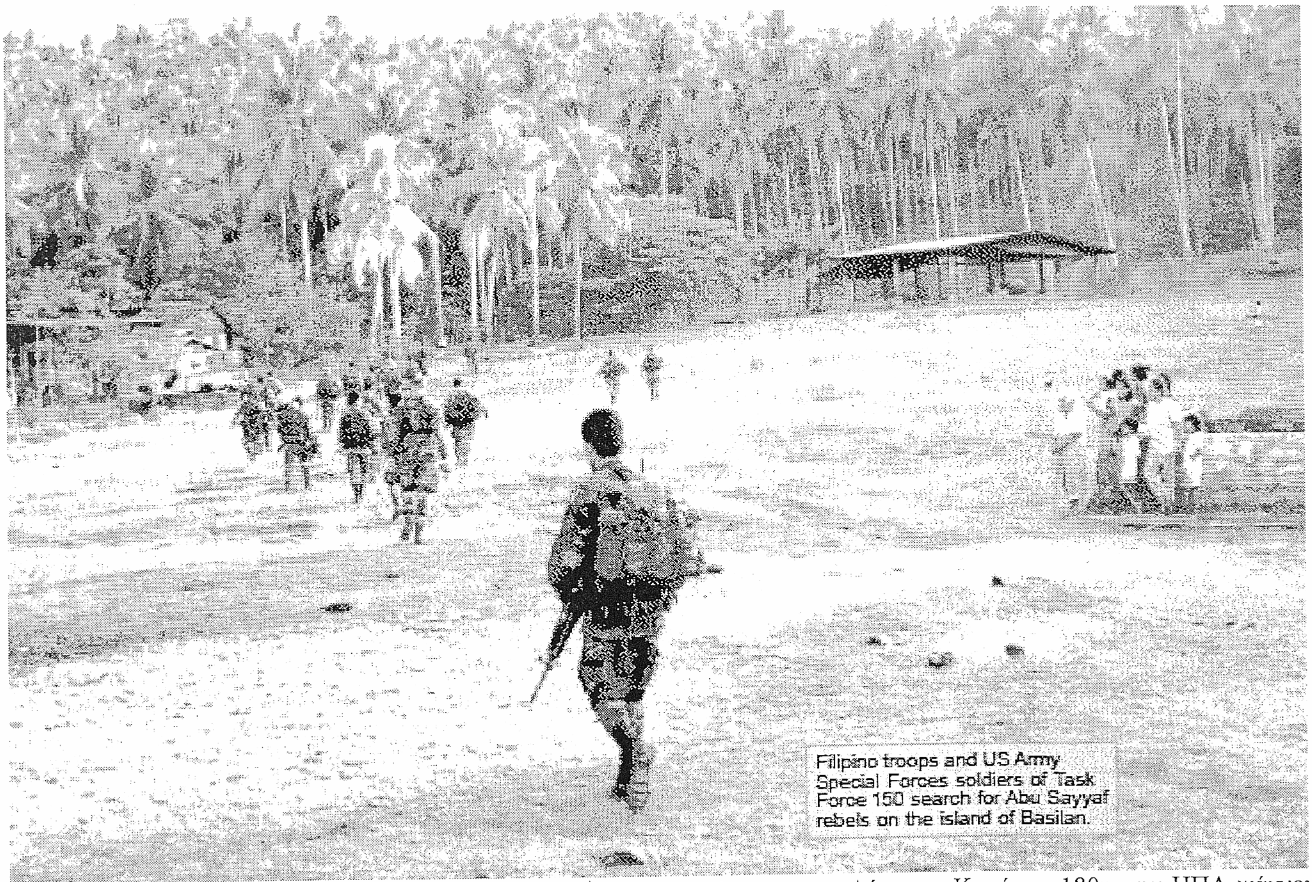

Αρχές 1985 : «Ειδικοί σύμβουλοι» από τις ΗΠΑ εκπαιδεύουν ακροδεξιούς «Contras» στην Νικαράγουα. (Από το άρθρο «Constitutional Covert Operations» - «Μυστικές Επιχειρήσεις με Συνταγματική Κάλυψη» του Matthew S. Pape, Military Review, Μαρ. - Απρ. 2004, σελ. 52).

Το άρθρο του, δικηγόρου από το Texas, Matthew S. Pape (απόφοιτου του Georgetown Umiversity - B.A. στην Ιστορία, 1994 και του University of Houston - Κέντρο Νομικών Σπουδών, 1998) παρουσιάζει όχι μόνο στρατιωτικό, αλλά και γενικότερο ενδιαφέρον, καθώς αναφέρεται στα «παραθυράκια» του συντάγματος των ΗΠΑ που επιτρέπουν στον εκάστοτε πρόεδρο να διατάζει «καλυμμένες» («covert») μυστικές επιχειρήσεις - κυρίως της CIA, αλλά και άλλων υπηρεσιών, όπως του FBI ή της DEA - σε άλλες χώρες, κατά παράβαση της κείμενης νομοθεσίας των ΗΠΑ και του «διεθνούς δικαίου», ακόμη και χωρίς να ενημερώνει σχετικά το κονγκρέσσο και την γερουσία. Δεν θα κουράσουμε τους αναγνώστες με νομικίστικες λεπτομέρειες. Θα περιοριστούμε να αναφέρουμε ότι, ως προμετωπίδα στο άρθρο του, ο Pape παραθέτει ένα απόσπασμα από την ομιλία «προς το έθνος» του George W. Bush (6/6/2002) : *«Ο πρώτος και ο καλύτερος τρόπος, για να εξασφαλίσουμε το εσωτερικό της Αμερικής, είναι να επιτεθούμε στον εχθρό εκεί όπου κρύβεται και σχεδιάζει τις ενέργειές του...»*. Δεν παραλείπει, εξ άλλου, να αναφερθεί και σε μιαν άλλη ομιλία του Bush (πάλι τον Ιούνιο του 2002), κατά την τελετή αποφοίτησης των σπουδαστών της Στρατιωτικής Ακαδημίας του West Point, κατά την οποία είχε πει : *«... Αν περιμένουμε να υλοποιηθούν οι εναντίον μας απειλές, θα έχουμε περιμένει πάρα πολύ !...»*, διατυπώνοντας με αυτόν τον ωμό τρόπο την πεμπτουσία του «νέου» στρατιωτικού δόγματος, δηλαδή την διεξαγωγή ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΩΝ πολέμων, κατά παράβαση κάθε νομικού ή ηθικού περιορισμού.

Ως έθνος, βρισκόμαστε σε πόλεμο. Είναι ένας πόλεμος διαφορετικός απ' αυτούς που αντιμετωπίσαμε στο παρελθόν. Σήμερα και στο μέλλον που μπορούμε να προβλέψουμε, αντιμετωπίζουμε εχθρούς, που δεν πολεμούν για να κατακτήσουν λαούς ή εδάφη, αλλά διεξάγουν έναν πόλεμο ιδεών κι έχουν τελικό τους στόχο την καταστροφή του δυτικού πολιτισμού...

Η παραπάνω κυνική ομολογία βρίσκεται στην σελίδα 8 της «Ετήσιας Έκθεσης για το 2005» της Διοίκησης Ειδικών Επιχειρήσεων των ΗΠΑ (US Special Operations Command).

Χωρίς ημερομηνία : Στρατιώτες των Φιλιππίνων και των Ειδικών Δυνάμεων της «Δύναμης Κρούσης 180» των ΗΠΑ ψάχνουν για αντάρτες της Ισλαμικής οργάνωσης Αμπού Σαγιάφ, στο νησί Basilan. (Από το άρθρο «Ο δρόμος μπροστά» του στρατηγού Peter J. Schoomaker, αρχηγού του Επιτελείου Στρατού και του συνταγματάρχη Anthony W. Vassalo, αναλυτή στρατηγικής και πολιτικής του «Γραφείου Διεθνών Στρατιωτικών Επιθέσεων», 3ο Επιτελικό Γραφείο. Το άρθρο δημοσιεύθηκε στις 11/12/2003 από την Διεύθυνση Στρατηγικών Επικοινωνιών. Αναδημοσιεύεται στην Military Review, Μαρ.-Απρ. 2004, σελ.2).

Κάτω - Γενάρης 2004 : Στρατιώτες της 20ης Ομάδας Ειδικών Δυνάμεων των ΗΠΑ, στην βάση Μπαγκράμ του Αφγανιστάν (περίχωρα της Καμπούλ) κουβαλούν το φέρετρο του γιατρού της μονάδας τους στο αεροπλάνο που θα το μεταφέρει στις ΗΠΑ.

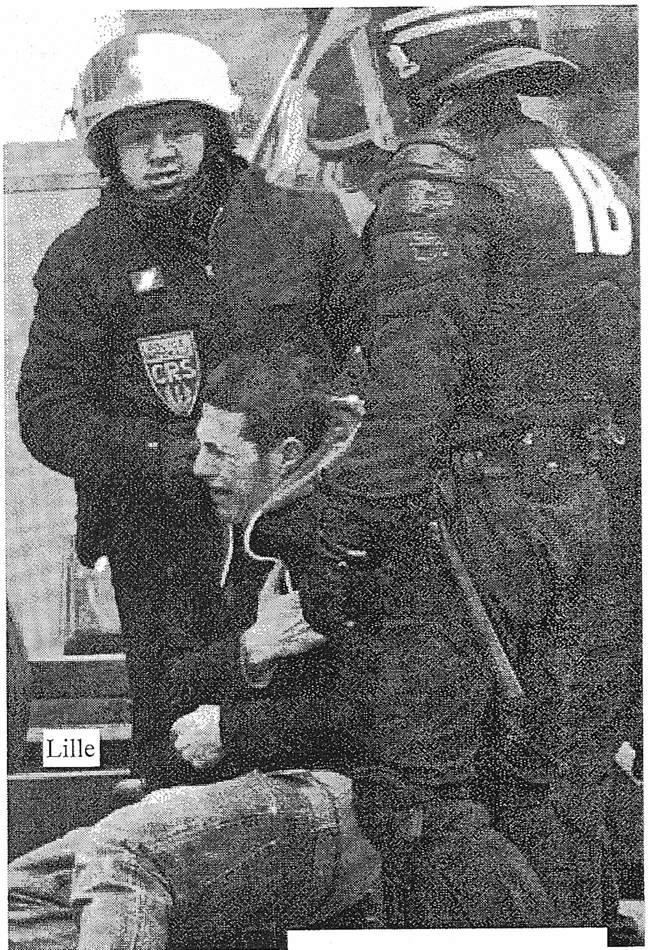

Φεβ. 28 - Γενική απεργία στην Γουϊνέα. **Μαρ.** 06 - Λήγει η γενική απεργία στην Γουϊνέα. **Μαρ.** 11 - Γαλλία. Η αστυνομία εισβάλλει και εκκενώνει την Σορβόννη. **Μαρ.** 11 - Δολοφονείται ο Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς στην Χάγη της Ολλανδίας. **Μαρ.** 11 - Μπαχρέϊν - Διαδηλωτές απαιτούν την απελευθέρωση 20 υποστηρικτών του κληρικού Σανάντ, που κρατείται από τον Δεκέμβρη του 2005. Άγριες συγκρούσεις με την αστυνομία. Τραυματίες. Τελικά, ο Σανάντ αφήνεται ελεύθερος, αλλά οι 20 υποστηρικτές του παραμένουν κρατούμενοι. **Μαρ.** 11 - Οι ΗΠΑ καλούν τους μετριοπαθείς να μη συμμετάσχουν στην Παλαιστινιακή κυβέρνηση της Χαμάς. **Μαρ.** 11 - Συγκρούσεις στο Μιλάνο μεταξύ μελών των κοινωνικών κέντρων, καταλήψεων, Αναρχικών ομάδων και αστυνομίας, που προσπαθεί να εμποδίσει τους πρώτους να διαλύσουν φασιστική σύναξη. **Μαρ.** 13 - Αντικυβερνητικές διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία στην Ταϋλάνδη, εν όψει των εκλογών της 2 Απρίλη. **Μαρ.** 13 - Η Condoleezza Rice επισκέπτεται την Ινδονησία. **Μαρ.** 13 - Οι υπεύθυνοι του «δικαστηρίου» της Χάγης ανακοινώνουν ότι «ο Μιλόσεβιτς έπαιρνε μη ενδεικνυόμενα χάπια». **Μαρ.** 17 - Newroz. Διαδηλώσεις Κούρδων στην Κωνσταντνούπολη. **Μαρ.** 21 - Απόπειρα πραξικοπήματος στην Γκάμπια. **Μαρ.** 23 - 3 Εκρήξεις παγιδευμένων αφφισσών στην Cuenca, Ecuador. **Μαρ.** 23 - Συγκρούσεις Κούρδων - μπάτσων στην Κωνσταντινούπολη (Ντερμπέντ - Μασλάκ). **Μαρ.** 26 - Εκλογές στην Ουκρανία. **Μαρ.** 29 - Με την κατηγορία της «υποκίνησης βιαίων ενεργειών», η ισπανική αστυνομία συλλαμβάνει τον Arnaldo Otegi και άλλα στελέχη του βασκικού κόμματος Herri Batasuna. **Απρ.** 04 - Ιρλανδία. Βρίσκεται το πτώμα του Dennis Donaldson, στελέχους του Sinn Fein που, όπως είχε παραδεχθεί κι ο ίδιος, ήταν πράκτορας των βρεττανικών μυστικών υπηρεσιών. Η Garda (ειδικό τμήμα της ιρλανδικής αστυνομίας) αποδίδει τον θάνατό του σε δολοφονία. **Απρ.** 05 - Ο αναπληρωτής εκπρόσωπος τύπου του Department of Homeland Security, δηλαδή του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφαλείας των ΗΠΑ, Brian J. Doyle, συλλαμβάνεται επειδή, με ιστοσελίδα στο διαδίκτυο, παραπλανούσε και βίαζε ανήλικα παιδιά. **Απρ.** 07 - Δεκάδες χιλιάδες κάτοικοι του Ουαζιριστάν διαδηλώνουν, απαιτώντας την άμεση απόσυρση των 80.000 στρατιωτών, που - με το πρόσχημα της «καταδίωξης των Αφγανών Ταλιμπάν» - έχουν αναπτυχθεί στην περιοχή τους, με εντολή του Πακιστανού δικτάτορα Περβέζ Μουσάρραφ. **Απρ.** 07 - Επιδρομή της σιωνιστικής αεροπορίας με θύμα έναν Παλαιστίνιο στην Ναμπλούς. **Απρ.** 07 - Επιδρομή της σιωνιστικής αεροπορίας με θύματα 5 Παλαιστίνιους μαχητές κι ένα ανήλικο κοριτσάκι στην Γάζα. **Απρ.** 07 - Ο Arnaldo Otegi και δυο ακόμη στελέχη του βασκικού κόμματος Herri Batasuna αποφυλακίζονται από τις ισπανικές κατοχικές αρχές, με την καταβολή εγγύησης 650.000 ευρώ (συνολικά για τους τρεις). **Απρ.** 07 - Το ανώτατο δικασήριο του Μεξικού αποφάσισε την έκδοση 7 Βάσκων (μιας γυναίκας και έξη ανδρών), «υπόπτων για σχέσεις με την ΕΤΑ», στην Ισπανία. Οι 7 βρίσκονταν στις μεξικανικές φυλακές απ' τον Ιούλη του 2003. **Απρ.** 08 - Διαδηλωτές και Μαοϊκοί αντάρτες επιτίθενται σε αστυνομικούς σταθμούς και στρατιωτικές βάσεις, κατά την διάρκεια μεγάλων κινητοποιήσεων για την ανατροπή του στυγνού μοναρχικού καθεστώτος του Νεπάλ. **Απρ.** 08 - Δυο Παλαιστίνιοι αγωνιστές των Μαρτύρων του Αλ Άκσα δολοφονούνται με πύραυλο που εκτοξεύουν εναντίον τους οι σιωνιστές. **Απρ.** 08 - Δυο συνεργάτες των κατοχικών δυνάμεων νεκροί και 7 βαρειά τραυματισμένοι (ανάμεσά τους ένας Ιταλός πολίτης, προφανώς πράκτορας μυστικής υπηρεσίας) από έκρηξη βόμβας στην Χεράτ του Αφγανιστάν. Κατά τις «αρχές», πρόκειται για επίθεση αυτοκτονίας. **Απρ.** 08 - Ειδικά «τσιπς», που εκπέμπουν ραδιοφωνικό σήμα με το οποίο εντοπίζεται η θέση τους (τεχνολογία RFID [1]), τοποθετούνται από βρεττανικά σούπερ-μάρκετ σε κρέατα, είδη αρτοποιΐας, εσώρρουχα κ.λπ. εμπορεύματα. Δικαιολογία : ο περιορισμός των κλοπών και ο εντοπισμός και σύλληψη των δραστών. Φυσικά, οι οργανώσεις για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κινητοποιούνται. **Απρ.** 08 - Εκατομμύρια διαδηλωτές, στην Ρωσσία, διαμαρτύρονται για τις αυξήσεις σε ηλεκτρικό ρεύμα, νερό κ.λπ. **Απρ.** 08 - Ένας αντιμοναρχικός διαδηλωτής νεκρός από σφαίρες αστυνομικών-στρατιωτικών στην Ποχάρα, 200 χιλιόμετρα δυτικά της πρωτεύουσας Κατμαντού, στο Νεπάλ. **Απρ.** 08 - Η κυβέρνηση των ΗΠΑ, μέσω του υφυπουργού εξωτερικών της, Nicholas Burns, κατηγορεί την κυβέρνηση της Βενεζουέλας για «παροχή υποστήριξης και κάλυψης αντιαμερικανικών εκδηλώσεων». Μοτοσυκλετιστές πολίτες του Καράκας αντελήφθησαν να διέρχεται από μπροστά τους αυτοκινητοπομπή της πρεσβείας των ΗΠΑ. Εκδηλώνοντας τα δικαιολογημένα αισθήματά τους προς τους επιβαίνοντες ΗΠΑνθρώπους, εκτόξευσαν εναντίον των αυτοκινήτων αυγά, ντομάτες κι άλλα εποχιακά ζαρζαβατικά και συνόδευσαν επί μερικά λεπτά τα καθάρματα φωνάζοντας σχετικά συνθήματα. Μεταξύ των επιβατών των αυτοκινήτων ήταν κι ο πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Βενεζουέλα, William Brownfield.

---

[1] RFID = Radio Frequency Identification, δηλαδή Ραδιο-Συχνοτική Εξακρίβωση Ταυτότητας. Πρόκειται για εφαρμογή της μικροτεχνολογίας. Ένα μικροσκοπικό τυπωμένο κύκλωμα (τσιπ), διαστάσεων 1Χ2 χιλιοστών ή μικρότερο, λειτουργεί σαν πομποδέκτης. Ενεργοποιείται με την λήψη ενός συγκεκριμένου ραδιοσήματος και εκπέμπει με την σειρά του ένα σήμα (για την ώρα, απ' όσο ξέρουμε, ένα συνεχόμενο ή επαναλαμβανόμενο «μπηπ»). Η (διαφορετική για κάθε τσιπ) συχνότητα εκπομπής επιτρέπει την εξακρίβωση της ταυτότητάς του και η ένταση, κατεύθυνση κ.λπ. του σήματος επιτρέπουν τον εντοπισμό της θέσης του. Μέχρι στιγμής έχει εμφυτευθεί «πειραματικά» (άραγε μόνο ;) σε ζώα και ανθρώπους, αλλά και σε εμπορεύματα πολυκαταστημάτων στις ΗΠΑ. (βλ. http://www.wikipedia.org, ζητώντας το λήμμα «RFID»).

ΓΑΛΛΙΑ - ΕΝΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΑΛΛΟΥ ΕΙΔΟΥΣ

Lille

16/3/2006

Αναφερόμενοι στην εξέγερση των κολασμένων των banlieues (των - πολιτών και μη της Γαλλίας - μεταναστών, κατοίκων των προαστείων), τον περασμένο Δεκέμβρη (2005), γράφαμε :

«ΓΑΛΛΙΑ : ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ !»

Δεν έχουν περάσει παρά λίγοι μήνες και εκείνη η πρόβλεψή μας επαληθεύεται.

Δεν χρειάζονταν, βέβαια, ιδιαίτερες μαντικές ικανότητες για να καταλήξει κανείς σ' εκείνο το συμπέρασμα.

Η ανεργία που είχε - εδώ και χρόνια - πλήξει τους «τριτοκοσμικής» καταγωγής πολίτες, δεν θα άφηνε βέβαια ανεπηρέαστους κι εκείνους που δεν κατάγονταν απ' το Μαγκρέμπ, την υποσαχάρια Αφρική, την Ασία...

Η ενεργειακή κρίση, που ολοένα εντείνεται, αφού τα αποθέματα του πετρελαίου εξαντλούνται (κατά τους αρμόδιους του ΟΗΕ, φτάνουν - δεν φτάνουν μέχρι το 2050), πλήττει ιδιαίτερα τις βιομηχανικά αναπτυγμένες χώρες, οι επιχειρημα-τίες των οποί-ων βλέπουν τα κέρδη τους να μειώνονται δραστικά.

Lille : Σύλληψη από το «Τμήμα κατά του οργανωμέ--νου εγκλήματος» (Brigade Anti-Criminelle).

Η ανάγκη μείωσης του εργασιακού κόστους οδηγεί, λοιπόν, σε μεγαλύτερη ανεργία, άρα σε λιγότερους καταναλωτές, σε μικρότερα επομένως κέρδη, σε ανάγκη περαιτέρω περικοπής των μισθών...

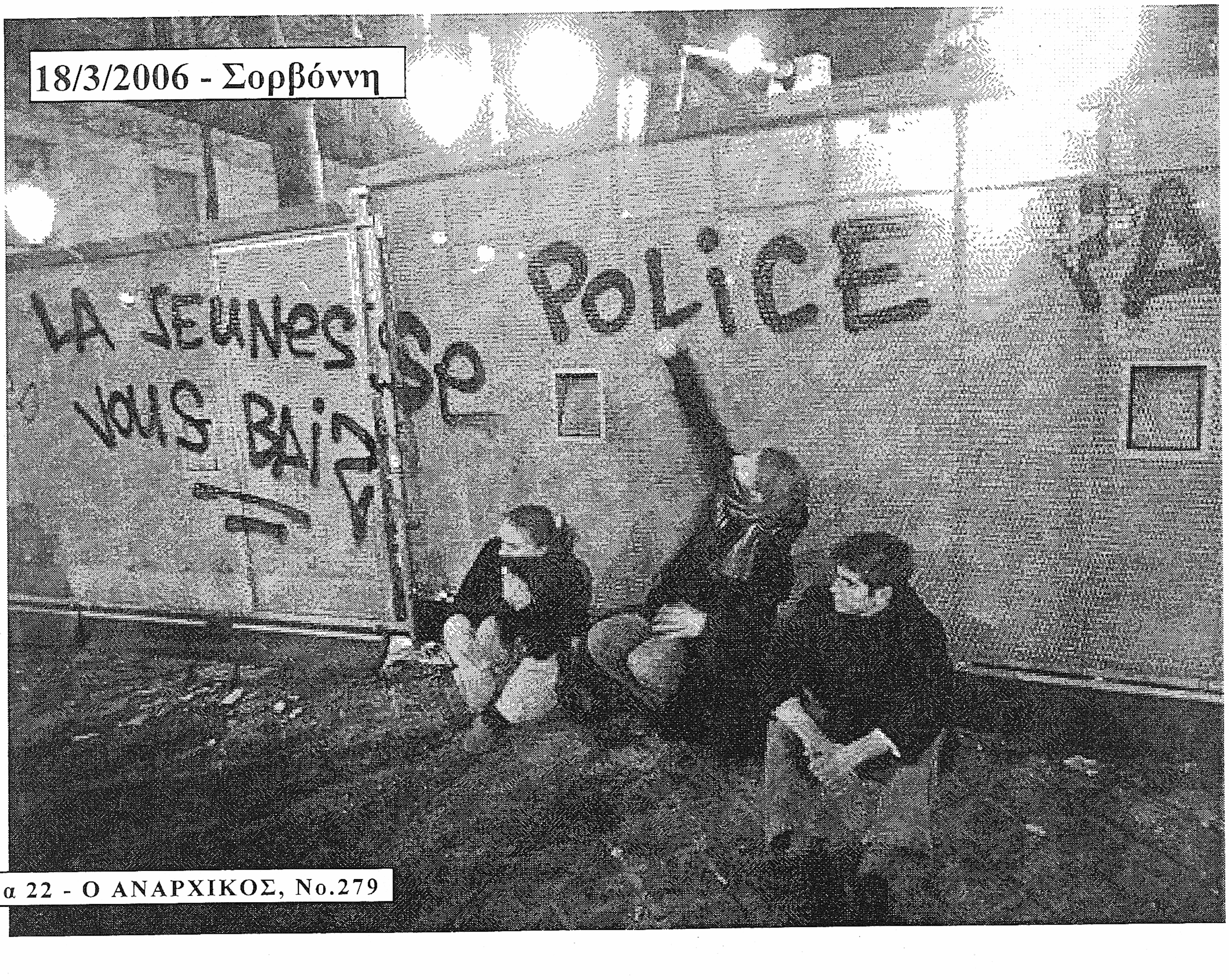

16/3/2006
Rennes

Ο φαύλος κύκλος δεν σταματάει.

Δεν σταματάει, αν κάποιος δεν αποφασίσει να τον κόψει με το μαχαίρι.

Το περασμένο φθινόπωρο, και η κυβέρνηση και τα εξεγερμένα προάστεια δεν το αποφάσισαν.

Φέτος, η εξέγερση εμ-φανίζεται πιο μαζικοποιημένη. Η εξουσία, πολιτική και οικονομική, εμφανίζεται κι αυτή πιο δυναμική. Όμως, και των δυο τα μαχαίρια φαίνεται πως έχουν στομώσει... Η κυβέρνηση δέχεται να κάνει κάποια βήματα πίσω, καθώς οι επιχειρηματίες φοβούνται πως, με τη φόρα που έχουν πάρει τα πράγματα, ενδέχεται να βγουν ζημιωμένοι. Από την άλλη μεριά, η φοιτητική πρωτοπορία παραχωρεί σημαντικό τμήμα του ρόλου της στα κομματικά συνδικάτα, καθώς φοβάται ότι κάποια πιο ριζοσπαστικά, «εξωπανεπιστημιακά» στοιχεία ενδέχεται να την «εκθέσουν» και να την απομονώσουν από την ευρύτερη κοινωνία.

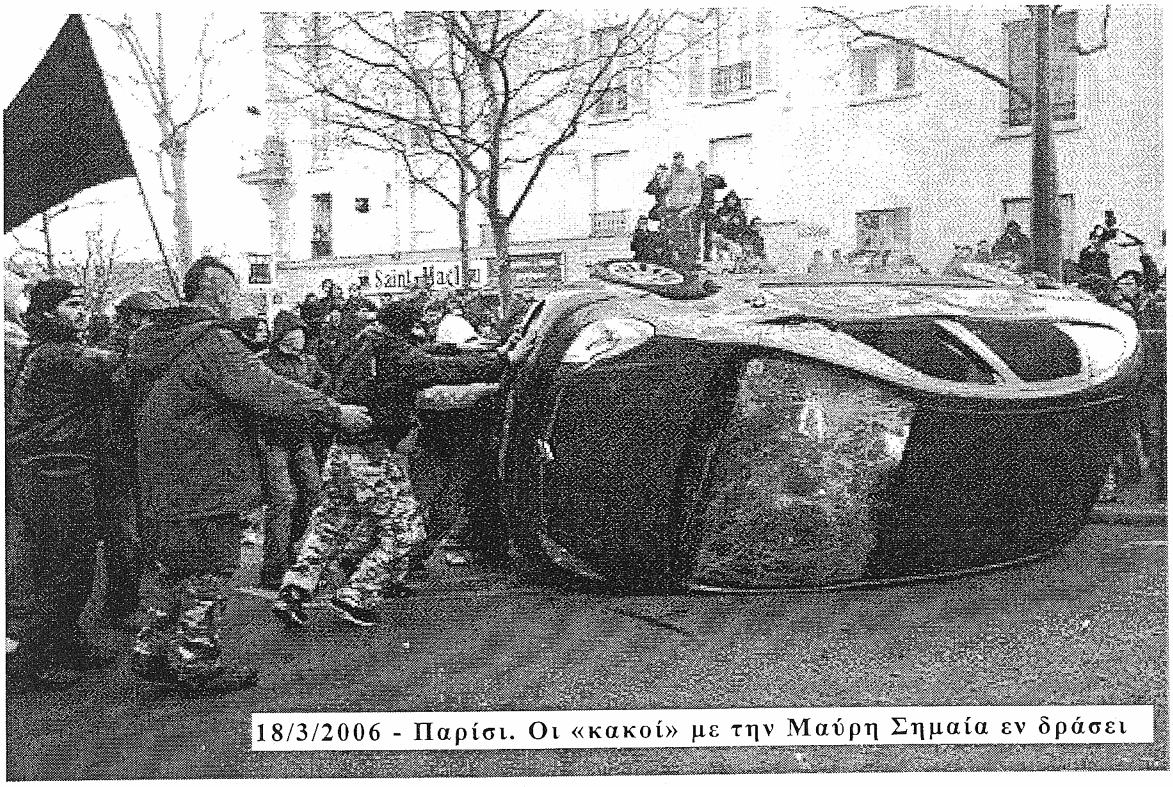

18/3/2006 - Σορβόννη

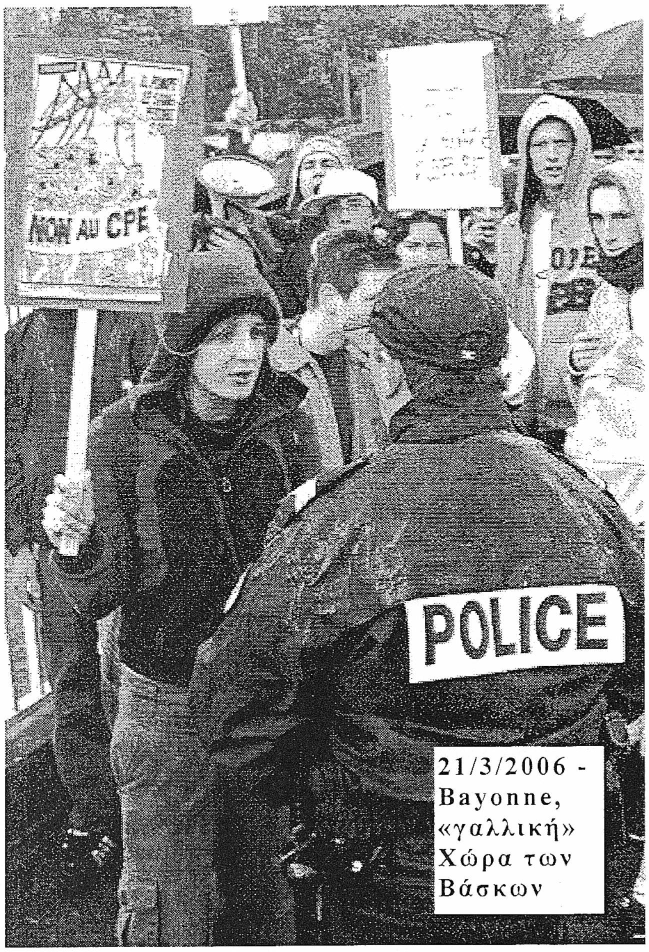
28/3/2006 - Bordeaux

Η Marianne (προσωποποίηση της δημοκρατίας) θυμίζει παλιές ηρωικές εποχές. Για την ώρα, όμως, ούτε ο Chirac τολμάει να το παίξει «Λουδοβίκος», ούτε οι συγκεντρωμένοι να το παίξουν «όχλος των αβρακώτων»...

18/3/2006 - Παρίσι. Οι «κακοί» με την Μαύρη Σημαία εν δράσει

21/3/2006 - Bayonne, «γαλλική» Χώρα των Βάσκων

23/3/2006 - Αθήνα - Γαλλική πρεσβεία - Αυγά ΜΑΤ με γιαούρτι

24/3/2006 - Κωνσταντινούπολη - Γαλλικό προξενείο

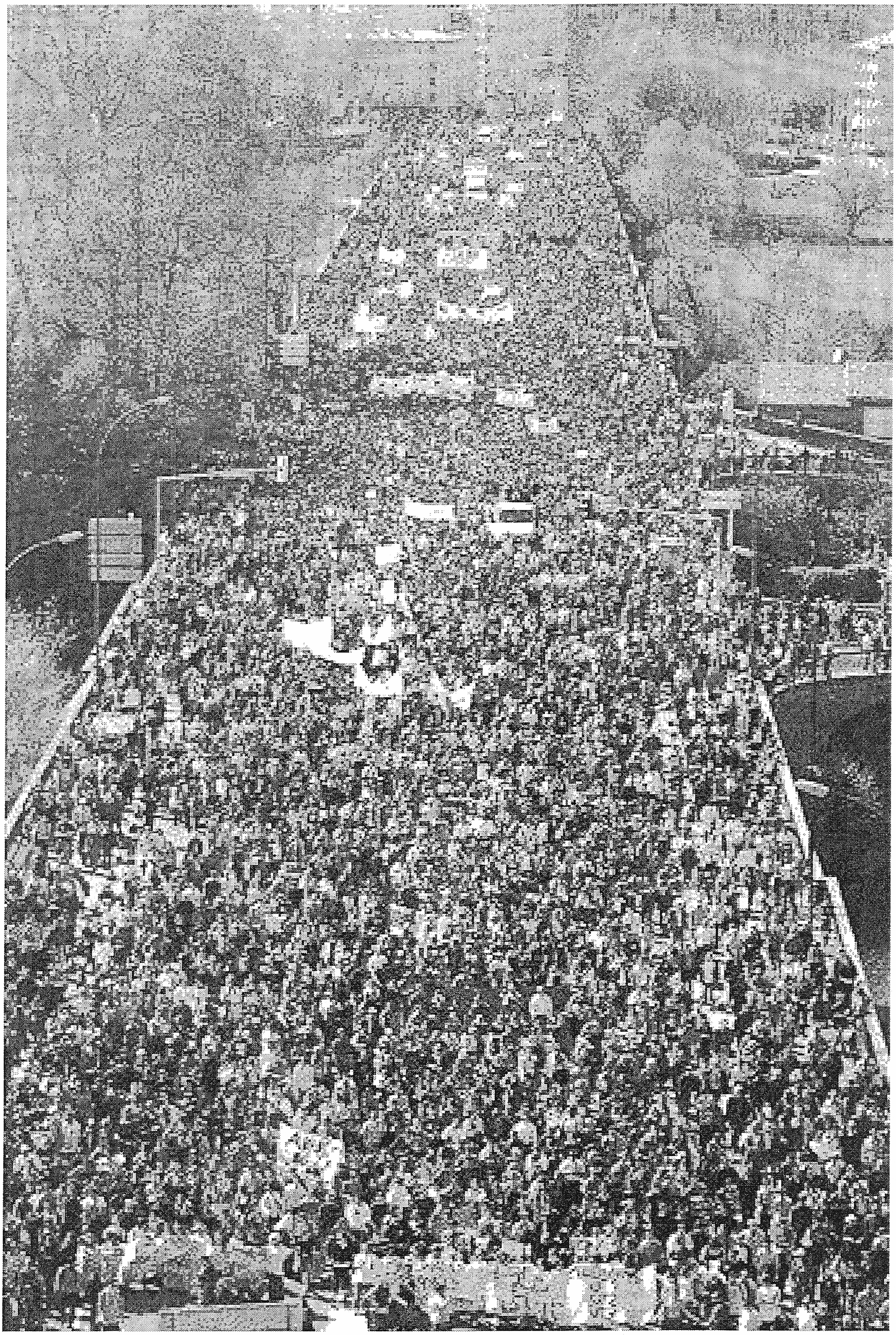
Η διεθνής αλληλεγγύη, βέβαια, δεν ήταν δυνατόν να μην εκδηλωθεί. Κι οπωσδήποτε ήταν, είναι και θα είναι ένας από τους παράγοντες που αναγκάζουν τους Chirac και De Villepin όλου του κόσμου να περιορίζουν τις ορέξεις τους...

28/3/2006 - Παρίσι - Place de la République (Πλατεία Δημοκρατίας)

30/3/2006 - Μασσαλία, σιδηροδρομικός σταθμός Saint Charles

4/4/2006 - Παρίσι

Εντυπωσιακός ο όγκος των διαδηλωτών στην προηγούμενη σελίδα...
Κάποιοι, ωστόσο, επιμένουν :
ΟΥΚ ΕΝ ΤΩ ΠΟΛΛΩ ΤΟ ΕΥ !

Τέσσερεις ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΚΑΗΚΑΝ ΖΩΝΤΑΝΟΙ
στις 30 Μάρτη 2006
επειδή κάποιοι,
που τους είχαν κλειδώσει
σ' έναν χώρο 2Χ1,5 μ^2,
... άργησαν
να τούς ανοίξουν την πόρτα !!!

Χώρος : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΝΔΡΙΚΗ ΦΥΛΑΚΗ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΚΤΙΝΑ Δ΄
(εξακολουθεί να λειτουργεί...)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ Η "ΔΙΚΗ ΤΟΥ DHKP-C" ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

**Στις 28 Φλεβάρη 2006, εκδόθηκε η απόφαση της δίκης των αγωνιστών του DHKP-C στην Μπρύζ του Βελγίου. Σύμφωνα με αυτήν, από τους 11 αγωνιστές οι 7 κηρύχθηκαν «ένοχοι» και καταδικάστηκαν σε 4 - 6 χρόνια φυλάκισης, από τους οποίους 3 έχουν ήδη φυλακιστεί.*

**Η απόφαση αυτή είναι απόδειξη ότι, αντί του νόμου, υπάρχει ένα πάθος για εκδίκηση των αγωνιστών και για την τιμωρία τους. Αυτό που κρύβεται πίσω από αυτή την απόφαση είναι η εχθρότητα στους αγωνιστές - επαναστάτες και η φιλία με το φασισμό.*

**Το δικαστήριο του Βελγίου με την απόφασή του καταδίκασε τους αγωνιστές που παλεύουν για δημοκρατία και ενάντια στον ιμπεριαλισμό και υπερασπίστηκε το φασισμό, καταργώντας κάθε έννοια νόμου και δικαίου.*

Αυτή η δίκη είναι συνέχεια της ιμπεριαλιστικής πολιτικής που στοχεύει στην κατάπνιξη κάθε αγώνα που εναντιώνεται στα συμφέ-ροντα τους όπως εκδηλώνεται μέσα από τα Γκουαντανάμο, Αμπού Γκράιμπ και τελευταία από το αντικομμουνιστικό μνημόνιο.

Αφού δεν υπήρξε κανένα έγκλημα και έτσι δεν θα έπρεπε να υπάρξει καμία τιμωρία, «βρέθηκαν» ή κατασκευάστηκαν «εγκλή-ματα». Ο ομοσπονδιακός κατήγορος μετά από τις βαθιές του έρευνες βρήκε ότι *«το 1991 ρίχτηκαν δύο μολοτόφ»*. Επιπλέον, αυτές οι μολότοφ που ρίχτηκαν πριν 15 χρόνια δεν αποδεικνύεται να έχουν οποιαδήποτε σχέση ούτε με τους κατηγορούμενους ούτε με το DHKP-C Ο ομοσπονδιακός κατήγορος, δεν είπε όμως από ποιόν και γιατί ρίχτηκαν αυτές οι μολότοφ. Αφού ήξερε ότι, δεν μπορούν να τις χρησιμοποιήσουν για να τιμωρήσουν τους ανθρώπους ελλείψει αποδείξεων, εν τούτοις κατέστησε τη λογική του σαφή στη δημαγωγία που χρησιμοποίησε στο δικαστήριο: *«Το DHKP-C είναι μια οργάνωση μάχης. Δεν είναι σημαντικό το ποιος πραγματοποίησε αυτή τη δράση εδώ. Παρόμοιες πράξεις έχουν κάνει στην Τουρκία και επειδή συνεχίζουν να υλοποιούν τέτοιες ενέργειες στην Τουρκία, μπορεί να δικάζονται εδώ...»*

Ο κατήγορος δεν ήταν ικανοποιημένος και γι' αυτό συνέχισε το «έργο» του: *«Ένα μέρος του κομματικού αρχείου βρέθηκε στο Κνόκε. Αφού κρατούσαν το αρχείο, ο τόπος που βρέθηκε ήταν το κέντρο της οργάνωσης. Και εάν ήταν το κέντρο της οργάνωσης, εκείνα τα άτομα που ήταν εκεί πρέπει να είναι μέλη της Κεντρικής Επιτροπής.»*

Έτσι λοιπόν, οι περισσότεροι από τους κατηγορούμενους έγιναν μέλη της «Κεντρικής Επιτροπής». Και ο κατήγορος τους θεωρούσε ένοχους ως μέλη της «Κεντρικής Επιτροπής» για ό, τι έχει κάνει ή πρόκειται να κάνει η οργάνωση σε όλο τον κόσμο" (αυτή είναι πραγματικά η νοοτροπία του κατηγόρου) και έλεγε ότι «μπορούν να τιμωρηθούν»!

Ο κατήγορος ήθελε τις πιο βαριές τιμωρίες χάριν «της αποτροπής πολέμου» ώστε να είναι παραδειγματικές! Αυτοί οι νόμοι είναι γνωστοί επειδή χρησιμοποιόνταν στις μεσαιωνικές και ναζιστικές εποχές.

Στο τέλος της δίκης, βλέποντας ότι η μυθιστοριογραφία που ο ίδιος είχε δημιουργήσει δεν ήταν επαρκής για να επιβάλει τις ποινές φυλάκισης στους κατηγορούμενους, ο ομοσπονδιακός κατήγορος είχε μια αντιδραστική λογική, αντίστοιχη με τους ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ στο δόγμα «του προληπτικού χτυπήματος» και τόνιζε :

«Πρέπει να τιμωρήσουμε τους κατηγορούμενους με τις μέγιστες ποινές. Αυτό θα είναι ένα παράδειγμα για όλους που προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν τη χώρα μας ως βάση για τρομοκρατικές ενέργειες. Επιπλέον, εάν οι κατηγορούμενοι επιτρέπεται να παραμείνουν ελεύθεροι, θα μπορούσαν να πραγματοποιήσουν μια επίθεση στις Βρυξέλλες παρόμοια με αυτές στους σταθμούς του Μετρό του Λονδίνου. Γι' αυτό πρέπει να πάρουμε τα προφυλαχτικά μέτρα για παραδειγματισμό...»

Κανένας άνθρωπος που υπηρετεί την δικαιοσύνη και θέλει να σέβεται το όνομά του δεν θα μπορούσε να υποστηρίζει τέτοιες απόψεις στο όνομα του νόμου. Γιατί δεν έχουν καμία σχέση με τους νόμους της αστικής τάξης που για αιώνες θεωρούνται κατακτήσεις της ανθρώπινης προόδου. Ο κόσμος γνωρίζει τη νοοτροπία του κατηγόρου Delmulle ως αυτή των πασσάλων εκτέλεσης της Ιεράς Εξέτασης, που χρησίμευσε για να εκφοβίσει τις μάζες με την τιμωρία «των υπόπτων». Ο κόσμος το γνωρίζει επίσης από τη μνήμη των ναζιστικών αντιποίνων που μετά από μια επίθεση ανταρτικών δυνάμεων για παράδειγμα δολοφονούσε 20 ή 30 ανθρώπους ή μετά από μια επίθεση σε κάποια πόλη που ελεγχόταν από τους φασίστες Ναζί, τιμωρούσαν ένα ολόκληρο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Σε ποιο από τα παραπάνω απαίσια παραδείγματα της ιστορίας είναι πιο κοντά η λογική του δικαστηρίου του;

Το βελγικό δικαστήριο ακολούθησε τις οδηγίες των ΗΠΑ και της ΕΕ. Ο ομοσπονδιακός κατήγορος μεταχειρίστηκε τους κατηγορούμενους ως «πιθανούς εγκληματίες», λέγοντας ότι «αύριο θα μπορούσαν να πραγματοποιήσουν μια δράση οπότε να τους τιμωρήσουμε από σήμερα». Ρωτάμε, λοιπόν, ποιος νόμος ταιριάζει με τέτοια λογική; Μην το ψάξετε επειδή για άλλη μια φορά έχουν ποδοπατήσει το νόμο και τον έχουν καταστρέψει. Πιθανώς έμαθαν από τους συνάδελφους-συνεργάτες τους των ΗΠΑ, που μετά την 11η Σεπτεμβρίου άρχισαν τον πόλεμο ενάντια σε κάθε πολιτικό - κοινωνικό - οικονομικό και ανθρώπινο δικαίωμα των λαών. Όλη αυτή η λογική βρίσκεται στο ό,τι ακόμη και η απλή υποψία για «τρομοκρατία» μπορεί να βάλει τους «υπόπτους» στη φυλακή για χρόνια. Το Βελγικό Δικαστήριο προσάρμοσε τη λογική του στη δημαγωγία των ιμπεριαλιστών για «πόλεμο στην τρομοκρατία» δηλώνοντας υποταγή στο Λευκό Οίκο!

Οι Δικαστές και ο κατήγορος δικαιώνουν το φασιστικό κατεστημένο της Τουρκίας!

Η κύρια παραδοχή του Βελγικού Δικαστηρίου ήταν ότι αναμφισβήτητα «η Τουρκία έχει αλλάξει»! και μάλιστα έδωσε συμβουλές στους κατηγορούμενους, ότι πλέον πρέπει να αγωνίζονται μεσ' τα όρια της δημοκρατίας που επικρατεί στην Τουρκία. Προσπαθώντας να αθωώσουν το φασισμό, αρνήθηκαν ακόμα να εξετάσουν τα αρχεία και ντοκουμέντα που παραδόθηκαν στις δικαστικές αρχές μια και φανέρωναν το πραγματικό πρόσωπο τους κράτους της Τουρκίας. Έκαναν ότι δεν βλέπουν τα στοιχεία και τα τεκμήρια για τις κρατικές δολοφονίες, τις εξαφανίσεις, τα βασανιστήρια, τα καμένα δάση, τους βιασμούς, τις απαγορεύσεις, τη λογοκρισία κλπ.

Αλλά παρ' όλες τις προσπάθειες των δικηγόρων υπεράσπισης να συζητηθούν τέτοια στοιχεία, ο εισαγγελέας επέμεινε στη φράση ότι «η Τουρκία έχει αλλάξει». Αλλά ενώ ο εισαγγελέας παρουσίασε μια ιδανική εικόνα της Τουρκίας, ένας άλλος δικηγόρος που αντιπροσώπευε το τουρκικό κράτος δεν μπόρεσε να απορρίψει τα στοιχεία, λέγοντας ότι «ναι, τέτοια πράγματα συνέβησαν και υπήρξαν βασανιστήρια κλπ. αλλά η Τουρκία είχε τους λόγους της να ενεργήσει έτσι».

Ο δικηγόρος του φασιστικού κράτους αναγκάστηκε να αναγνωρίσει την πραγματικότητα. Βασάνιζαν τους αγωνιστές αλλά υπήρξε λόγος, δηλαδή έλεγε ότι «θα το κάνουμε και πάλι εάν χρειαστεί»!. Αυτή είναι η λογική του φασισμού. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, αυτόν το μισθοφόρο συνήγορο του φασισμού, γιατί ένας δικηγόρος που πληρώνεται από την κυβέρνηση της Τουρκίας, εργάζεται για να κερδίσει τα χρήματά του. Αλλά αναρωτιόμαστε ακόμα για τα αληθινά κίνητρα του Βελγικού Δικαστηρίου που δεν έχει καμία άμεση σχέση με τα γεγονότα που αναφέρονται στη δίκη.

Κατά τη διάρκεια της δίκης, όλα τα βασικά κριτήρια για την αθωότητα και τη νομική αντικειμενικότητα παραβιάστηκαν και δεν υπήρξε κανένα όριο. Όλη η διαδικασία της δίκης ήταν ένα αστείο, και μάλιστα ένα απαίσιο αστείο. Με την καταδίκη των αγωνιστών του DHKP-C και τις παραδειγματικές τιμωρίες, το Βελγικό κράτος απάντησε στις κριτικές του φασιστικού κατεστημένου που ισχυριζόταν ότι το Βέλγιο "ελλιμενίζει την τρομοκρατία". Έτσι λοιπόν, ο βελγικός νόμος επανακαθορίστηκε σύμφωνα με τις επιθυμίες του φασισμού της Τουρκίας. Το βασικό ζήτημα ήταν εάν ο νόμος θα εφαρμοζόταν ή όχι από τις δικαστικές αρχές του Βελγίου. Τελικά είδαμε ότι δεν εφαρμόστηκε και χωρίς την παραμικρή απόδειξη τιμωρήθηκαν οι άνθρωποί για τους αγώνες τους και τα πολιτικά τους πιστεύω, για παραδειγματιμό. Ενοχοποιήθηκε ακόμα ένα γραφείο πληροφοριών που λειτουργεί νόμιμα σύμφωνα με το βελγικό νόμο, κάτι που ταιριάζει με τη συμπεριφορά φασιστικών καθεστώτων.

Αυτή η καταδικαστική απόφαση απέδειξε ότι στο Βέλγιο θριαμβεύουν οι νόμοι του Γκουαντανάμο και όχι της αστικής δημοκρατίας, νόμοι που καταπατούν την δικαιοσύνη και τα δίκαια των λαών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

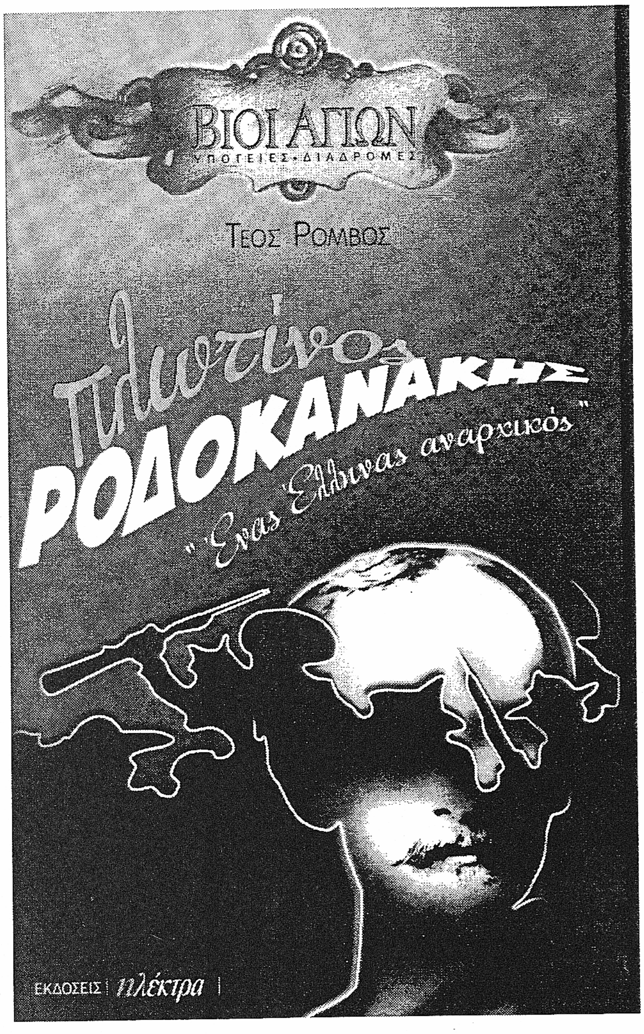
από

τις εκδόσεις

ΗΛΕΚΤΡΑ

Συγγρού 233 & Τράλλεων 2
Νέα Σμύρνη 171 21
τηλ. 210-9376000
www.electrabooks.com

Τέος Ρόμβος
Πλωτίνος Ροδοκανάκης

Πλωτίνος ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ
"Ένας Έλληνας αναρχικός"

Στα 1861 ένας Έλληνας σοσιαλιστής, ο Πλωτίνος Ροδοκανάκης, ταξιδεύει από την Ευρώπη στον Νέο Κόσμο. Έχει σπουδάσει ιατρική στη Βιέννη και στο Βερολίνο, φιλοσοφία στο Παρίσι και είναι γαλουχημένος με τις φιλοσοφικές ιδέες και τις πολιτικές θεωρίες της εποχής. Επηρεασμένος από τον Σαιν Σιμόν, τον Πιερ-Ζοζέφ Προυντόν και τον Κάρολο Φουριέ, φτάνει στο Μεξικό με σκοπό να εφαρμόσει τις ιδέες του σοσιαλισμού, για τις οποίες αγωνίστηκε με συνέπεια επί 25 χρόνια. Στη χώρα αυτή ο Έλληνας σοσιαλιστής μπόλιασε ιδέες που αλλού δύσκολα γίνονταν κατανοητές. Το όνομα του Πλωτίνου Ροδοκανάκη θα φωτίζει το όραμα για ισότητα και δικαιοσύνη των ξεχασμένων της μεξικανικής γης, δίπλα σ' εκείνο του Εμιλιάνο Ζαπάτα, που παραμένει ο θρυλικός ήρωας των απόκληρων του Μεξικού και που στο όνομά του εξεγείρονται ακόμα και σήμερα οι καταπιεσμένοι.

Η σειρά «Βίοι Αγίων (Υπόγειες Διαδρομές)» αποτελείται από μονογραφίες ή, άλλως, βιογραφικά δοκίμια για τους «καταραμένους» των γραμμάτων και των τεχνών, με ιδιαίτερο λογοτεχνικό και, παράλληλα, προσωπικό ύφος, που τα διαφοροποιεί από μια συνηθισμένη βιογραφία. Μέσα απο ατμοσφαιρικές διηγήσεις αναβιώνουν μνήμες, περιγράφονται στιγμές και αποκαλύπτονται άγνωστες πτυχές της ζωής και του έργου ξεχωριστών δημιουργών.

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ BEHIÇ AŞÇI ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Την «ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ» που γιορτάζεται κάθε 5η Απριλίου 2006, ο Behic ASCI, γνωστός δικηγόρος του Νομικού Γραφείου του Λαού (HHB) και μέλος της Γενικής Διοίκησης του Συλλόγου Προοδευτικών Δικηγόρων (CHD) ανακοίνωσε, ότι σ' ένδειξη αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους συμμετέχει στην αντίσταση. Με το κάλεσμά του, εκατοντάδες συναγωνιστές-πελάτες και συνάδελφοι του Behic συγκεντρώθηκαν στο σπίτι του, στο οποίο βρίσκονται κρεμασμένα πανό που γράφουν: «ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ-ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ!», «ΣΥΜΜΕΤΕΧΩ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΩ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ».Στην συνέντευξη τύπου που εξέδωσε ο Behic ASCI, αναφέρθηκε στη συνεχιζόμενη αντίσταση των πολιτικών κρατούμενων στα λευκά κελιά, κατά την οποία μέχρι στιγμής 121 έχασαν την ζωή τους και πάνω από 600 έμειναν ανάπηροι. Επίσης επισήμανε ότι δύο γυναίκες, η Serpil CABADAN μέσα στις φυλακές και η Fatma KOYUPINAR έξω απ' αυτές, η οποία συνεχίζει να αντιστέκεται και μετά την αποφυλάκιση της, βρίσκονται στα πρόθυρα θανάτου. Συνέχισε λέγοντας: «...Δεν ήμασταν εμείς απ' εκείνους που θεωρούν τη δικηγορική τους ταυτότητα ως μέσον κέρδους και είτε συνειδητά είτε όχι εξευτελίζουν το επάγγελμα αυτό. Είχαμε, και μάλιστα πριν από την επαγγελματική, την πολιτική και αγωνιστική μας ταυτότητα. Έτσι, λοιπόν, παρά την εξύβριση λόγω και έργω, την παρενόχληση, τις επαναλαμβανόμενες απειλές, τις δεκάδες συλλήψεις και φυλακίσεις που αντιμετωπίσαμε, ποτέ δεν απομακρυνθήκαμε απ' αυτούς που αγωνίζονται για την κατάκτηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών και, φυσικά, ως αγωνιστές δικηγόροι τους υπερασπιστήκαμε στις δίκες. Ωστόσο, δεν απομόνωσα τον εαυτό μου κλειδωμένος στις αίθουσες των δικαστηρίων και συμμετείχα μαζί με τους συναδέλφους μου στους κοινωνικούς και δημοκρατικούς αγώνες. Υπήρξα αυτόπτης μάρτυρας σε δεκάδες δολοφονίες, έχω συμμετάσχει σε κηδείες εκατοντάδων θυμάτων του κράτους ή του παρακράτους, ο καθένας απ' τους οποίους ήταν μεγάλη αξία και τιμή. Πνίγοντας μέσα μου τις μεγάλες πίκρες και τους πόνους, συνέχισα να αγωνίζομαι με τον τρόπο μου. Και σήμερα, με τη δική μου πρωτοβουλία και θέληση, ξεκινώ την απεργία πείνας μέχρι θανάτου, την οποία θα συνεχίσω μέχρι να αρχίσει ο διάλογος μεταξύ των αρχών του αρμόδιου υπουργείου και εκπροσώπων των πολιτικών κρατουμένων για την κατάργηση της απομόνωσης και την ικανοποίηση των αιτημάτων τους». Ύστερα από τον Behic ASCI, τον λόγο πήρε ο Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου Προοδευτικών Δικηγόρων (CHD), ο Selcuk KOZAGACLI, και εξέφρασε την συμπαράσταση του συλλόγου σ' αυτούς που τόσο μέσα όσο και έξω από τις φυλακές αγωνίζονται κατά των λευκών κελιών. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην ιστορία του CHD που ιδρύθηκε το 1974 και έχει πάνω από 2.000 μέλη-δικηγόρους και ως δικηγορικός - δημοκρατικός φορέας παίζει σημαντικό ρόλο για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων, των αγώνων και των αγωνιστών. Τόνισε, επίσης, τα εξής: «όταν ακούσαμε την απόφαση του συναδέλφου μας, του κύριου Behic ASCI, ότι συμμετάσχει στην απεργία πείνας, όχι μόνο ανησυχήσαμε αλλά και δεν μπορούσαμε να την κατανοήσουμε. Γιατί άραγε; Σκεφθήκαμε και συζητήσαμε επί ώρες γιατί δεν κατανοούμε την πράξη του. Παρότι εδώ και 6 χρόνια οι "πελάτες" μας, οι πολιτικοί κρατούμενοι, οι οικογένειες τους, οι μανάδες και τα αδέλφια τους είχαν χάσει την ζωή τους στις απεργίες πείνας μέχρι θανάτου, η συμμετοχή του κύριου Behic ASCI στην αντίσταση γιατί μας ξάφνιασε τόσο πολύ, γιατί μας συγκλόνισε; Επειδή ήταν αυτή τη φορά ένας γνωστός μας, ένας συνάδελφος μας, ένας δικηγόρος... Η τιμημένη στάση του κύριου Behic, που στέκεται ασπίδα προστασίας γύρω από τους κρατούμενους, μας υποχρέωσε να κάνουμε αυτοκριτική. Μας έδειξε πως πέρα από την θέλησή μας, πέρα απ' τα λόγια μας κατά τα χρόνια της αντίστασης ενάντια στα λευκά κελιά ξεχάσαμε την σημασία της ειδικότητας μας. Σαν να συνηθίσαμε τους θανάτους που ανήλθαν σήμερα στους 121, σαν να αποφύγαμε την ηθική μας υποχρέωση. Με την πάροδο του χρόνου επιλέξαμε την σιωπή. Όταν μας επέβαλαν τον σωματικό έλεγχο ή επέβαλαν να παραβρίσκεται μαζί μας ένας δεσμοφύλακας στο χώρο του επισκεπτηρίου, όταν μας απαγόρευσαν το δικαίωμα του επισκεπτηρίου ή κάνανε μηνύσεις εναντίον μας, εμείς δεν αντιδράσαμε όπως έπρεπε. Όμως, βγήκε ένας από ανάμεσά μας και μας θύμισε ποιοι πρέπει είμαστε και τι πρέπει να κάνουμε. Ο συνάδελφός μας Behic ASCI, που με την τόλμη και την αποφασιστικότητα του συμμετέχει στην απεργία πείνας μέχρι θανάτου, είναι αντάξιος της τιμημένης ιστορίας των αγωνιζόμενων δικηγόρων και του Συλλόγου μας. Θα είμαστε και εμείς αντάξιοι του συναδέλφου μας και ελπίζω πως θα είναι παράδειγμα και δίδαγμα γι' όσους αγωνίζονται για τις ελευθερίες και τα δικαιώματα». Μετά την ομιλία του Selcuk KOZAGACLI, χαιρέτισε τον κόσμο και τον αντιστεκόμενο απεργό πείνας και ο πρόεδρος του Συλλόγου των Οικογενειών των Πολιτικών Κρατούμενων για Συμπαράσταση και Αλληλοβοήθεια (TAYAD), ο Mehmet GUVEL, λέγοντας πως η συμμετοχή ενός δικηγόρου στην αντίσταση είναι ένα χτύπημα στην πολιτική της απομόνωσης και της λογοκρισίας, επίσης δείχνει την αποφασιστικότητα των αντιστασιακών δυνάμεων. Στην εκδήλωση αυτή μίλησαν και 5 συναγωνιστές του Behic ASCI, οι οποίοι πραγματοποιούν παράλληλα απεργία πείνας διαρκείας και τόνισαν ότι δεν θα αφήσουν μόνο του τον Behic ASCI.Μετά τις ομιλίες, το πιο γνωστό συγκρότημα της χώρας, το Grup YORUM με τα τραγούδια του, αφιερωμένα στους αγωνιστές που θυσίασαν την ζωή τους στους αγώνες, απηύθυνε χαιρετισμό σ' όσους δεν υποτάσσονται στις επιδιώξεις των ιμπεριαλιστών και αντιστέκονται. Εκατοντάδες φίλοι και συναγωνιστές του άρχισαν να τον επισκέπτονται, και οι συνάδελφοί του υπερασπίζονται τον Behic ASCI με την δράση τους. Στις 07/04/2006, στη εκδήλωση για την επέτειο της ίδρυσης της Ένωσης των Δικηγορικών Συλλόγων της Τουρκίας, όταν μίλαγε ο υπουργός δικαιοσύνης Cemil CICEK, ένας δικηγόρος -συνάδελφος του Behic ASCI- από το Νομικό Γραφείο του Λαού (HHB), ο TAYLAN TANAY, διαμαρτυρήθηκε φωνάζοντας «...ενώ εσείς μιλάτε εδώ, οι άνθρωποι πεθαίνουν από την απεργία πείνας...». Τον διαμαρτυρόμενο δικηγόρο τον εμπόδισαν να μιλά και τον οδήγησαν στην αποθήκη του κλειστού γυμναστήριου «Lutfu K?rdar» όπου πραγματοποιόταν η εκδήλωση. Αυτή η σύλληψη προκάλεσε την έντονη αντίδραση δεκάδων δικηγόρων, μεταξύ αυτών και του προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου της Ισταμπούλ, οι οποίοι με την αγωνιστική διαμαρτυρία τους υποχρέωσαν τις δυνάμεις ασφάλειας να αφεθεί ελεύθερος ο TAYLAN TANAY. Οι αστυνομικές αρχές επιχείρησαν να εμποδίσουν τους δημοκράτες-αγωνιστές δικηγόρους που ήθελαν να μοιράσουν την προκήρυξη με τίτλο «ΕΝΑΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΜΑΣ, Ο BEHIC ASCI ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ».

Η «δίκη» του

Ζακαρίας Μουσσάουϊ

που κατηγορείται
και είναι ο μόνος
που δικάζεται στις ΗΠΑ
για την συμμετοχή του
στην ομάδα των αγωνιστών
που χτύπησαν
τους «Δίδυμους Πύργους»
και το Πεντάγωνο,
στις 11 Σεπτέμβρη του 2001,
βαίνει προς το τέλος της.

Ο Ζακαρίας Μουσσάουϊ

δηλώνει :

Εγώ είμαι Αλ Κάϊντα.
Οι ΗΠΑ κι οι αμερικάνοι
είναι εχθροί μου.

Καταγγέλλει τους δικαστές και τους
διορισμένους απ' το δικαστήριο «συνηγόρους του»,
ως εμπαθή όργανα του Bush
και των μυστικών υπηρεσιών του,
που μόνη αποστολή έχουν
να τον δολοφονήσουν.

Ήδη, οι εισαγγελείς
ζητούν την εσχάτη των ποινών για έναν άνθρωπο,
έγκλημα του οποίου είναι ότι
ΣΤΑΘΗΚΕ ΟΡΘΙΟΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΕΧΘΡΟ
την ώρα που οι άλλοι προσκυνούσαν

Θ' ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟΝ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΟΥΝ ;

ΤΗΣ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ» ΗΛΙΕ ΑΝΟΗΤΕ (;..)

*** Ο Κώστας Αβραμίδης συνεχίζει να ταλαιπωρείται χωρίς κανένα απολύτως λόγο από την δικαιοσύνη. Δικάζεται για υποτιθέμενη συμμετοχή του στην ¨17 Νοέμβρη¨. Το μοναδικό «ενοχοποιητικό» στοιχείο της «δικαιοσύνης» είναι η συμμετοχή του σε εκδηλώσεις συμπαράστασης στους συλληφθέντες...**

*** Οι Π. Ασπιώτης, Π. Καρασαρίνης, Γ. Καλαϊτζίδης συλλαμβάνονται από την αστυνομία και κατηγορούνται βάση του «τρομονόμου» της «δικαιοσύνης» για πάνω από 20 απόπειρες ανθρωποκτονίας (με μολότοφ!..) και για υποτιθέμενη συμμετοχή σε ανύπαρκτη τρομοκρατική οργάνωση. Τα στοιχεία της αστυνομίας για τις κατηγορίες που αντιμετωπίζουν ήταν στην ουσία ανύπαρκτα. Κρατούνται προφυλακισμένοι στον Κορυδαλλό. Ο Ασπιώτης αρχικά κρατούνταν στις φυλακές Αμφισσας σε απάνθρωπες συνθήκες. Μεταφέρθηκε εκεί έπειτα από πολυήμερη απεργία πείνας.**

*** Οι Ν. Κουνταρδάς, Σ. Μαλινδρέτος συλλαμβάνονται μετά τον -απ'ότι τα μέχρι τώρα στοιχεία δείχνουν- συμπτωματικό ξυλοδαρμό του προεδρου της ΓΣΣΕ Χρ. Πολυζωγόπουλου. Κατηγορούνται από την «δικαιοσύνη» για απόπειρα ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως. Κρατούνται προφυλακισμένοι στον Κορυδαλλό. (ο χαρακτηρισμός που δώσαμε στην πράξη δεν είναι καθόλου... συμπτωματικός δεδομένης της συνομωσιολογικής προσέγγισης της υπόθεσης από το θύμα και ορισμένες εφημερίδες).**

*** Μία νεαρή κοπέλα συλλαμβάνεται κατά την διάρκεια επεισοδίων που πραγματοποιήθηκαν έξω από την ΑΣΟΕ στις 2 Απριλίου μετά από πάρτι. Τα κανάλια την σκιαγραφούν με τα πιο μελανά χρώματα βοηθώντας την αστυνομία να την τυλίξει σε μια κόλλα χαρτί.**

Χωρίς να σχολιάσουμε τις διάφορες αντιτιθέμενες απόψεις που έχουμε ακούσει για τις εν λόγω υποθέσεις, θα κάνουμε μια μικρή παρατήρηση: όλες τους ενώνονται από τον κακουργηματικό ιστό που κλώθει η «δικαιοσύνη». Όλοι οι προαναφερθέντες κατηγορούνται για κακουργηματικές πράξεις. Κάτι το οποίο έγινε με απίστευτη ευκολία και ελάχιστα έως ανύπαρκτα στοιχεία. Σε αυτό βοήθησαν φυσικά οι «καθοδηγητές γνώμης». Οπως έχουν κάνει και σε πλήθος άλλες περιπτώσεις τα δελτία ειδήσεων των καναλιών αλλά και οι περισσότερες εφημερίδες οι συλληφθέντες παρουσιάστηκαν από την πρώτη στιγμή ως ένοχοι. Δεν υπάρχει περίπτωση να είναι αθώοι και τα γεγονότα να μην έγιναν ακριβώς έτσι τα παρουσιάζουν. Συνειδητά παραλείπουν ένα σωρό «λεπτομέρειες» (σημαντικές ωστόσο) προκειμένου να δώσουν στα ρεπορτάζ τους μια καλογυαλισμένη στρογγυλεμένη όσο και προαποφασισμένη εικόνα. Για τους τηλεδικαστές η κρατική δίκη είναι μια τυπική διαδικασία επιβεβαίωσης της ενοχής. Η κοινή λογική έχει καταργηθεί. Δεν χρειάζεται πλέον. Ποιος θα ακούσει; Ποιος θα δώσει σημασία; Οι αντιδράσεις για τον υπερ-κρατικής εμπνεύσεως «τρομονόμο» είναι λίγες έως ελάχιστες. Το ακροδεξιό θέαμα έχει διαχυθεί για τα καλά στο κοινωνικό τοπίο (υπάρχει και το Καρατζαφερέικο τσίρκο για ξεκάρφωμα) και προωθεί όλο και πιο ρατσιστικά πρότυπα ζωής που έχουν ως τελικό στόχο την πλήρη καταναλωτική υποταγή. Η κοινωνία του ελέγχου ολοένα και εξελίσσεται. Ολοένα αναπτύσσεται και διευρύνεται. Οι υπήκοοι ολοένα και υπογράφουν συμβόλαια, όχι με τον διάβολο αλλά με τις τράπεζες («πάρε το δανειό σου και βούλωστο!..», ναι! Θα μπορούσαν να το υποστηρίζουν τόσο χύμα στις διαφημίσεις...). Την ίδια στιγμή η αναβαπτισμένη μετά την ψευτο-αυτοκάθαρση «δικαιοσύνη» συνεχίζει να ανεβάζει με γοργούς ρυθμούς των αριθμό των κρατούμενων στις φυλακές (έχουν ξεπεράσει κατά πολύ τους 10.000), σε πραγματικά απάνθρωπες συνθήκες. Η μηχανή παραγωγής ενόχων αναβάθμισε τα πλημελλήματα σε κακουργήματα και ολοένα καινούργιες και πιο «ασφαλείς»φυλακές κάνουν την εμφανισή τους. Κλείνουμε με την αφήγηση ενός δικηγόρου για ένα ιδιαίτερο όσο και σχετικό, με όλα όσα αναφερθήκαμε, περιστατικό που αντιμετώπισε πριν από είκοσι χρόνια.

«Ένας πελάτης μου εργάτης γύριζε με τα πόδια από την δουλειά του. Τον έπιασε η ανάγκη του. Ηταν νύχτα και ερημικός ο δρόμος. Στάματησε δίπλα σε ένα παρκαρισμένο αυτοκίνητο. Εκείνη την στιγμή πέρασαν αστυνομικοί και κινήθηκαν προς το μέρος του. Εκείνος φοβήθηκε και έτρεξε. Τον κυνήγησαν, τον έπιασαν και με βάση τις πολιτικές του πεποιθήσεις –ήταν βλέπεις αναρχικός- αλλά και με μια αρμαθιά κλειδιά που του βρήκαν πάνω -η οποία αποδείχθηκε ότι ήταν της δουλειάς του- τον πήγαν ως κατηγορούμενο για κλοπή αυτοκινήτου. Φυσικά στο δικαστήριο τον αθώωσα. Σήμερα όμως θα τον είχαν καταδικάσει για κακούργημα...».